

P.Z. br. 551

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/265

URBROJ: 65-19-07

Zagreb, 2. kolovoza 2019.

Hs**NP*022-03/18-01/265*65-19-07**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o psihološkoj djelatnosti*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 1. kolovoza 2019. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila izv. prof. dr. sc. Vesnu Bedeković, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Mariju Pletikosu i Margaretu Maderić, državne tajnice u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, te dr. sc. Maju Vučinić-Knežević, pomoćnicu ministrice za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/162
Urbroj: 50301-25/14-19-10

Zagreb, 1. kolovoza 2019.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o psihološkoj djelatnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o psihološkoj djelatnosti.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila izv. prof. dr. sc. Vesnu Bedeković, ministricu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Mariju Pletikosu i Margaretu Mađerić, državne tajnice u Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, te dr. sc. Maju Vučinić-Knežević, pomoćnicu ministrice za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

Zagreb, kolovoz 2019.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI

DIO PRVI

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuju se sadržaj, uvjeti i način obavljanja psihološke djelatnosti, te standard obrazovanja i stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, kao djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku.

Članak 2.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 3.

Pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. *psiholog* je osoba koja je završila dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psiholog, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima

2. *ovlašteni psiholog* je psiholog kojem je priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti i koji je upisan u Imenik psihologa

3. *korisnik psiholoških usluga* je osoba ili skupina osoba prema kojoj se provode stručni postupci psihološke djelatnosti

4. *naručitelj psiholoških usluga* je fizička ili pravna osoba koja naručuje psihološku uslugu zbog procjene osobe ili skupine osoba u svrhu objašnjavanja i predviđanja njihovog ponašanja, pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana, a koja za taj zahtjev ima valjanu pravnu osnovu ili privolu korisnika psiholoških usluga

5. *primijenjena psihologija* je sustav psiholoških disciplina koje se bave primjenom psihologijskih spoznaja i postupaka s ciljem unaprjeđenja zdravlja, kvalitete života i učinkovitosti u različitim područjima ljudske djelatnosti

6. *privatna psihološka praksa* je obavljanje psihološke djelatnosti kao samostalne profesionalne djelatnosti.

Članak 4.

Psihološka djelatnost je sustav pojedinačno ili skupno usmjerenih stručnih postupaka utemeljen na načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse, koji obuhvaća:

- prevenciju, kao psihološke postupke provedene s ciljem zaštite mentalnog zdravlja, povećanja sposobnosti za suočavanje sa svakodnevnim zahtjevima i kriznim situacijama te smanjenja rizika od obolijevanja, ozljeđivanja i psihosocijalnih problema
- psihološku procjenu i psihodijagnostiku kognitivnih i psihomotoričkih sposobnosti, osobina ličnosti, emocionalnog i socijalnog funkcioniranja korisnika psiholoških usluga, u svrhu objašnjavanja i predviđanja njihovog ponašanja, pronalaženja uzroka nedjelotvornosti ili poremećaja te planiranja i provođenja psiholoških programa i tretmana
- psihološke postupke namijenjene profesionalnom usmjeravanju, utvrđivanju i poboljšanju kvalitete profesionalnog funkcioniranja korisnika psiholoških usluga s ciljem optimalnog iskorištavanja osobnih potencijala, poboljšanja skupne i organizacijske djelotvornosti te unaprjeđenja specifične zdravstvene zaštite radnika
- psihološko i psihoterapijsko savjetovanje, kao postupke namijenjene zaštiti, održavanju i poboljšanju mentalnog zdravlja korisnika psiholoških usluga, te poboljšanju kvalitete života i rada, optimalnom iskorištavanju osobnih potencijala i poboljšanju skupne i organizacijske djelotvornosti
- izobrazbu u ovladavanju specifičnim psihološkim znanjima i vještinama
- stručna istraživanja psihičkih procesa, stanja, sposobnosti, osobina i ponašanja
- psihološku evaluaciju svih psiholoških i drugih postupaka, programa i tretmana koji se tiču korisnika psiholoških usluga i koji mogu imati psihičke ili psihosocijalne posljedice
- psihološka vještačenja.

Članak 5.

Svrha obavljanja psihološke djelatnosti je unaprjeđivanje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga i društva u cjelini, razvoja i unaprjeđenja organizacija i institucija te društva u cjelini.

Članak 6.

Psihološka djelatnost obavlja se u svim društvenim područjima koja utječu na zdravlje, kvalitetu života i učinkovitost korisnika psiholoških usluga, razvoj i unaprjeđenje organizacija i institucija, kao i društvo u cjelini.

DIO DRUGI**POGLAVLJE I.****STJECANJE I GUBITAK PRAVA NA OBAVLJANJE PSIHOLOŠKE
DJELATNOSTI****Članak 7.**

Pravo na obavljanje psihološke djelatnosti stječe se priznavanjem prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Članak 8.

(1) Psihologu će se priznati pravo na obavljanje psihološke djelatnosti ako:

1. je poslovno sposoban
2. ima završen dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psihologa, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima
3. ima položen psihološki stručni ispit
4. je član Hrvatske psihološke komore (u daljnjem tekstu: Komora)
5. nije pravomoćno osuđen za neko od kaznenih djela:
 1. kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXIV), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV) (Narodne novine, br. 110/97, 27/98, 50/00 – Odluka USRH, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – Odluka USRH, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11)
 2. protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanje djeteta (glava XVII), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX), odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII) (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17)
6. mu nije pravomoćno izrečena prekršajna pravna sankcija za nasilje u obitelji
7. se protiv njega ne vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanje djeteta.

(2) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka nema hrvatsko državljanstvo, mora poznavati hrvatski jezik najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom psihološke djelatnosti.

(3) Pravo na obavljanje psihološke djelatnosti priznaje se na zahtjev psihologa nakon završenog jednogodišnjeg vježbeničkog staža i položenog psihološkog stručnog ispita.

(4) O zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

(6) Komora na temelju rješenja iz stavka 4. ovoga članka upisuje psihologa u Imenik psihologa.

Članak 9.

(1) Ovlaštenom psihologu pravo na obavljanje psihološke djelatnosti prestaje:

- smrću
- ako postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje psihološke djelatnosti
- ako nastanu okolnosti zbog kojih više ne ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona
- ako ne ispunjava obveze stručnog usavršavanja iz članka 14. ovoga Zakona
- na njegov zahtjev
- ako teško povrijedi etički kodeks psihološke djelatnosti
- ako mu je nakon obavljenog stručnog nadzora ili u disciplinskom postupku izrečena mjera privremene zabrane obavljanja psihološke djelatnosti ili mjera prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

(2) O prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

Članak 10.

(1) Ovlašteni psiholog ne smije obavljati psihološku djelatnost u slučaju:

- lišenja poslovne sposobnosti, od dana pravomoćnosti odluke o lišenju poslovne sposobnosti
- izricanja prekršajne pravne sankcije za nasilje u obitelji, od dana pravomoćnosti odluke suda
- osude na bezuvjetnu kaznu zatvora dulju od šest mjeseci, od dana pravomoćnosti odluke suda
- zabrane obavljanja psihološke djelatnosti, od dana pravomoćnosti odluke o zabrani obavljanja psihološke djelatnosti
- prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti, od dana pravomoćnosti odluke o prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

(2) U ostalim slučajevima ovlašteni psiholog ne smije obavljati psihološku djelatnost od dana izvršnosti rješenja Komore o prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

POGLAVLJE II.

NAČIN OBAVLJANJA PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI

Članak 11.

(1) Psihološku djelatnost obavlja ovlaštenu psiholog na temelju ugovora s drugim pravnim osobama odnosno rješenja o prijmu i kao privatna psihološka praksa.

(2) Privatnu psihološku praksu može obavljati ovlaštenu psiholog ili više ovlaštenih psihologa zajednički.

(3) Osobe koje obavljaju privatnu psihološku praksu, sa sjedištem u državi na teritoriju Europskog gospodarskog prostora, mogu trajno obavljati psihološku djelatnost u Republici Hrvatskoj ako se upišu u Imenik psihologa i odgovarajući upisnik privatne psihološke prakse.

(4) Osobe koje obavljaju privatnu psihološku praksu, sa sjedištem u državi na teritoriju Europskog gospodarskog prostora, mogu obavljati psihološku djelatnost i na privremenoj ili povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj, bez obveze registracije sjedišta i upisa psihološke djelatnosti u odgovarajući upisnik.

Članak 12.

(1) Ovlaštenu psiholog dužan je prije početka rada ili nakon prestanka s radom u privatnoj psihološkoj praksi o tome obavijestiti Komoru.

(2) Komora na temelju dostavljene obavijesti iz stavka 1. ovoga članka upisuje odnosno briše ovlaštenog psihologa iz odgovarajućeg upisnika privatne psihološke prakse.

Članak 13.

(1) Ovlaštenu psiholog koji obavlja privatnu psihološku praksu dužan je osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogao počinuti trećima obavljanjem privatne psihološke prakse, osim ako je ovlaštenu psiholog istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora.

(2) Ovlaštenu psiholog koji obavlja privatnu psihološku praksu dužan je uredno produžavati osiguranje od odgovornosti.

(3) Ako ovlaštenu psiholog koji obavlja privatnu psihološku praksu štetu trećoj osobi počini namjerno ili iz grube nepažnje, osiguravatelj koji je nadoknadio štetu trećoj osobi ima pravo regresa prema ovlaštenom psihologu.

POGLAVLJE III.

PRAVA I OBVEZE U OBAVLJANJU PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI

Članak 14.

(1) Ovlašteni psiholog ima pravo i obavezu stručnog usavršavanja koje obuhvaća kontinuirano praćenje razvoja psihološke znanosti i stjecanje novih kompetencija radi održavanja i unapređenja kvalitete provođenja stručnih postupaka i mjera, kao i pravo na stjecanje specijaliziranih stručnih kompetencija potrebnih za pojedino područje primijenjene psihologije.

(2) Poslodavac je dužan omogućiti ovlaštenom psihologu sudjelovanje na stručnom usavršavanju iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa Komora je dužna izraditi i provoditi u suradnji s tijelima državne uprave i javnim ustanovama nadležnim za stručno usavršavanje koje ovlaštenim psiholozima u okviru svoga djelokruga rada organiziraju stručno usavršavanje.

(4) Način provođenja, sadržaj, rokove i postupak stručnog usavršavanja iz stavka 1. ovoga članka uređuju se općim aktom Komore.

Članak 15.

(1) Ovlašteni psiholog može zahtijevati da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije u vidu specifičnih znanja i vještina specijaliziranih za pojedino područje primijenjene psihologije za obavljanje psihološke djelatnosti koja obuhvaća stručno zahtjevnije oblike rada i zahtjeva specifičnu izobrazbu za samostalni rad u različitim područjima primijenjene psihologije (u daljnjem tekstu: specijalnost).

(2) Područja primijenjene psihologije u kojima se ovlaštenom psihologu može priznati specijalnost određuje Komora Statutom.

(3) O zahtjevu za priznanje specijalnosti rješenjem odlučuje Komora.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Priznata specijalnost upisuje se u Imenik psihologa.

Članak 16.

(1) Psihološke testove i mjerne instrumente (u daljnjem tekstu: psihodijagnostička sredstva) koje je Komora uvrstila na Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava može samostalno odabrati, primjenjivati i interpretirati samo ovlašteni psiholog, sukladno standardima koje određuje Komora.

- (2) Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava utvrđuje Komora općim aktom.
- (3) Posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva zabranjeno je u cjelini ili dijelovima preslikavati i na bilo koji način davati na uvid neovlaštenim osobama.
- (4) Zabrana iz stavka 3. ovoga članka odnosi se na sve psihologe, izdavače i distributere psihodijagnostičkih sredstava, psihotehničare, pomoćno osoblje, korisnike psiholoških usluga i druge sudionike u psihodijagnostičkom procesu.
- (5) Neovlaštenim osobama iz stavka 3. ovoga članka smatraju se osobe koje nisu psiholozi te ne sudjeluju u procesu izrade, distribucije, primjene i interpretacije psihodijagnostičkih sredstava.

Članak 17.

Pri obavljanju psihološke djelatnosti ovlašteni psiholog je obavezan djelovati sukladno etičkom kodeksu psihološke djelatnosti i treba se suzdržavati od svake aktivnosti koja nije spojiva s ugledom i dostojanstvom psihologa.

Članak 18.

- (1) Korisnik psiholoških usluga ima pravo upoznati se s rezultatima obavljenih psiholoških usluga u skladu s etičkim kodeksom psihološke djelatnosti i propisima koji uređuju područja zaštite osobnih podataka i tajnosti podataka.
- (2) Naručitelj psiholoških usluga ima pravo upoznati se s rezultatima naručenih psiholoških usluga u skladu s etičkim kodeksom psihološke djelatnosti i propisima koji uređuju područja zaštite osobnih podataka i tajnosti podataka.
- (3) Podatke o osobnom ili obiteljskom životu korisnika psiholoških usluga ovlašteni psiholog dužan je čuvati kao profesionalnu tajnu.
- (4) Čuvanje profesionalne tajne obveza je i nakon prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

POGLAVLJE IV.

HRVATSKA PSIHOLOŠKA KOMORA

Članak 19.

- (1) Komora je samostalna i neovisna strukovna organizacija psihologa u Republici Hrvatskoj koja brine za razvoj, stručnost, etičnost, zakonitost i ugled u psihološkoj djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske.
- (2) Komora ima status pravne osobe s javnim ovlastima.

Članak 20.

- (1) Sjedište Komore je u Zagrebu.

(2) Komora se upisuje u sudski registar.

Članak 21.

(1) Na temelju javne ovlasti Komora:

- odlučuje o postupcima upisa u odgovarajuće imenike, upisnike i evidencije, i brisanja temeljem ovog Zakona
- donosi rješenje o priznavanju prava na obavljanje psihološke djelatnosti
- donosi rješenje o privremenoj zabrani i prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti
- donosi rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – psiholog, kao nadležno tijelo sukladno posebnom propisu
- obavlja stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa
- propisuje razinu specijalnosti u pojedinim područjima primijenjene psihologije i donosi rješenje o priznavanju specijalnosti
- vodi zakonom propisane imenike, upisnike i evidencije
- izdaje potvrde iz evidencija koje vodi u skladu s ovim Zakonom.

(2) Uvjeti za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija propisani posebnim zakonom kojim se uređuje postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija dodatno će se urediti pravilnikom o uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psiholog u svrhu poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

(3) Pravilnik iz stavka 2. ovoga članka donosi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: ministar).

Članak 22.

Osim poslova iz članka 21. ovoga Zakona Komora obavlja i sljedeće poslove:

- prati i unapređuje rad ovlaštenih psihologa i uvjete za njihov rad
- utvrđuje popise psihodijagnostičkih sredstava za njihovu primjenu, te poduzima mjere zaštite od njihove neovlaštene primjene
- prati i nadzire provođenje etičkog kodeksa psihološke djelatnosti, provodi disciplinski postupak i izriče disciplinske mjere za disciplinske povrede članova Komore
- zastupa članove Komore u zaštiti njihovih profesionalnih interesa
- potiče i organizira stručno usavršavanje članova Komore
- surađuje s drugim komorama, strukovnim udrugama, stručnim, obrazovnim i znanstvenim institucijama u zemlji i inozemstvu
- surađuje s državnim tijelima i tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u rješavanju pitanja značajnih za ostvarivanje zadaća psihološke djelatnosti
- obavlja i sve druge poslove utvrđene ovim Zakonom, statutom i drugim općim aktima Komore.

Članak 23.

(1) Komora vodi imenik psihologa, imenik psihologa vježbenika, upisnik članova Komore, upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse i druge upisnike i evidencije.

- (2) Imenici i upisnici iz stavka 1. ovoga članka su službene evidencije.
- (3) Izvaci iz imenika i drugih evidencija koje vodi Komora te potvrde izdane na temelju podataka iz tih evidencija javne su isprave.
- (4) Postupak upisa u imenike i upisnike iz stavka 1. ovoga članka provodi se na temelju ovoga Zakona i odredaba propisanim općim aktom Komore.
- (5) Sadržaj i način vođenja imenika i upisnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje općim aktom Komora.

Članak 24.

- (1) Članom Komore može biti psiholog koji ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.
- (2) O zahtjevu za upis u upisnik članova Komore i brisanju iz tog upisnika odlučuje Komora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.
- (4) Član Komore je dužan podmirivati obveze prema Komori.
- (5) Visina članarine utvrđuje se odlukom Skupštine Komore jednom godišnje uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Članak 25.

- (1) Tijela Komore su Skupština, Nadzorni odbor, Upravni odbor, sud časti, predsjednik, Etički odbor i druga tijela utvrđena statutom.
- (2) Ustrojstvo, nadležnost, sastav, način izbora, prava, način odlučivanja i dužnosti tijela Komore uređuju se statutom i drugim općim aktima Komore.

Članak 26.

- (1) Skupština Komore je najviše tijelo odlučivanja i čine je svi članovi Komore.
- (2) Skupštinu Komore saziva predsjednik Komore.

Članak 27.

Skupština Komore donosi:

- statut
- godišnji program rada
- financijski plan
- odluku o godišnjem izvješću o radu
- odluku o financijskom izvješću
- odluku o visini članarine

- etički kodeks psihološke djelatnosti
- opće akte kojima se provode javne ovlasti Komore
- druge opće akte kojima se uređuju pitanja ustrojstva i rada Komore.

Članak 28.

(1) Nadzorni odbor Komore (u daljnjem tekstu: Nadzorni odbor) nadzire provođenje statuta Komore i drugih općih akata Komore, ostvarivanje prava i ispunjavanje obveza članova Komore, materijalno i financijsko poslovanje Komore, a može obavljati i druge povremene poslove koje mu povjeri Skupština Komore ili Upravni odbor.

(2) Nadzorni odbor ima predsjednika i četiri člana koje bira Skupština Komore, na četiri godine a koji mogu biti ponovno izabrani.

(3) Članovi Nadzornog odbora ne mogu biti članovi Upravnog odbora i drugih tijela koje bira ili imenuje Skupština Komore ili Upravni odbor.

Članak 29.

(1) Predsjednika i zamjenika predsjednika Komore bira Skupština Komore iz reda svojih članova.

(2) Predsjednik Komore predstavlja i zastupa Komoru i odgovara za zakonitost njezina rada te obavlja poslove određene ovim Zakonom i statutom Komore.

(3) Zamjenik predsjednika Komore mijenja predsjednika Komore u slučaju njegove spriječenosti.

(4) Predsjednik i zamjenik predsjednika Komore biraju se na vrijeme od četiri godine a mogu biti izabrani najviše dva mandata uzastopno.

Članak 30.

(1) Skupština Komore će razriješiti predsjednika ili zamjenika predsjednika Komore ili predsjednika ili člana Upravnog ili Nadzornog odbora i prije isteka mandata za koji je imenovan ako:

- to osobno zatraži
- krši propise i opće akte Komore
- ne provodi odluke tijela Komore
- nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči Komori veću štetu
- više ne ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona
- Skupština Komore iz drugih razloga ocijeni da više nije u mogućnosti izvršavati povjerene ovlasti.

(2) Skupština Komore će, osim u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, razriješiti predsjednika Komore i u slučaju neprihvatanja godišnjeg izvješća o radu i/ili financijskog izvješća Komore.

(3) Postupak i način razrješenja iz stavka 1. ovoga članka pobliže će se urediti statutom Komore.

Članak 31.

(1) Upravni odbor Komore (u daljnjem tekstu: Upravni odbor) je izvršno tijelo Komore, koje:

- vodi poslovanje Komore
- brine se za izvršavanje programa rada Komore i izvršavanje akata Skupštine
- obavlja i druge poslove određene statutom Komore.

(2) Upravni odbor čine:

- predsjednik Komore
- šest članova Komore koje bira Skupština na vrijeme od četiri godine, a koji mogu biti ponovno izabrani.

(3) Predsjednik Komore obavlja dužnost predsjednika Upravnog odbora, saziva i predsjedava sjednicama, te potpisuje akte Upravnog odbora.

(4) Upravni odbor donosi odluke iz svog djelokruga većinom glasova nazočnih članova, ako je na sjednici prisutna većina članova.

Članak 32.

(1) Statut Komore je temeljni opći akt Komore, a donosi ga Skupština Komore, uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(2) Statutom Komore uređuje se organizacija i ustrojstvo, zadaće, nadležnost, sastav, način izbora i odlučivanja tijela Komore, prava i obveze njenih članova, te sva druga pitanja od značaja za dostojanstvo struke, zaštitu članstva i psihološku djelatnost u Republici Hrvatskoj.

(3) Statut Komore obvezno sadrži odredbe o: nazivu i sjedištu Komore, mjesnoj nadležnosti Komore, unutarnjem ustrojstvu, tijelima Komore, njihovom sastavu, ovlastima, načinu odlučivanja, uvjetima i načinu izbora i opoziva, trajanju mandata te odgovornosti članova, imovini i raspolaganju mogućim viškom prihoda i pokrivanju mogućeg manjka prihoda, načinu stjecanja imovine, ostvarivanju javnosti rada Komore, članstvu i članarini, pravima i obvezama članova, prestanku rada Komore te postupku s imovinom u slučaju prestanka rada Komore, te odredbe kojima se pobliže propisuju i druga pitanja važna za rad Komore.

(4) Etičkim kodeksom psihološke djelatnosti utvrđuju se pravila ponašanja ovlaštenih psihologa i etička načela na temelju kojih postupaju ovlašteni psiholozi prilikom obavljanja psihološke djelatnosti.

Članak 33.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovog Zakona, propisa i općih akata Komore donesenih pozivom na ovaj Zakon, provodi Ministarstvo.

(2) U provođenju nadzora iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo može od Komore tražiti izvješća i podatke.

(3) Izvješća i podatke iz stavka 2. ovoga članka Komora je obvezna dostaviti Ministarstvu u roku od 30 dana ili u istom roku izvijestiti o razlozima zbog kojih ih nije u mogućnosti dostaviti.

Članak 34.

(1) Godišnji program rada, financijski plan, godišnje izvješće o radu i financijsko izvješće, prije upućivanja Skupštini Komore, predsjednik Komore podnosi Ministarstvu na prethodno mišljenje.

(2) Godišnji program rada i financijski plan iz stavka 1. ovoga članka podnose se do 30. studenog tekuće godine za iduću godinu.

(3) Godišnje izvješće o radu i financijsko izvješće iz stavka 1. ovoga članka podnose se do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(4) Sadržaj godišnjeg izvješća o radu pravilnikom propisuje ministar.

Članak 35.

(1) Sredstva za izvršavanje poslova koje Komora obavlja na temelju ovoga Zakona osiguravaju se iz

- članarine
- drugih prihoda ostvarenih djelatnošću Komore.

(2) Komora vodi financijsko poslovanje sukladno propisima koji uređuju financijsko poslovanje i računovodstvo neprofitnih organizacija.

POGLAVLJE V.

VJEŽBENIČKI STAŽ

Članak 36.

(1) Pravo na obavljanje vježbeničkog staža stječe se upisom u Imenik psihologa vježbenika.

(2) Pravo na upis u Imenik psihologa vježbenika ima psiholog koja ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točaka 1., 2., 5., 6. i 7. ovoga Zakona.

Članak 37.

(1) Rad psihologa vježbenika tijekom vježbeničkog staža prati i nadzire psiholog mentor.

(2) Psiholog mentor odgovoran je za propisano provođenje plana i programa vježbeničkog staža.

(3) Psiholog mentor dužan je brinuti se za stručnu i praktičnu poduku psihologa vježbenika, stjecanje specifičnih znanja i vještina svojstvenih pojedinim područjima primijenjene psihologije, kao i za poštivanje pravila propisanih etičkim kodeksom psihološke djelatnosti.

(4) Psiholog mentor obvezan je redovito provjeravati stečena znanja i vještine psihologa vježbenika.

Članak 38.

(1) Nakon uspješno završenog vježbeničkog staža u trajanju od godine dana i stečenih kompetencija utvrđenih planom i programom vježbeničkog staža, psiholog vježbenik može polagati psihološki stručni ispit.

(2) Psihološki stručni ispit provodi ispitno povjerenstvo Komore.

(3) Sadržaj i način provođenja psihološkog stručnog ispita uređuje se općim aktom Komore.

(4) Psihologa vježbenika briše se iz Imenika psihologa vježbenika ako u roku od tri godine od stjecanja prava na polaganje psihološkog stručnog ispita ne položi taj ispit.

Članak 39.

Na psihologe vježbenike na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o čuvanju profesionalne tajne te druge odredbe kojima se uređuje položaj ovlaštenog psihologa, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

POGLAVLJE VI.

DISCIPLINSKA ODGOVORNOST

Članak 40.

(1) Član Komore odgovara za teške i lakše povrede dužnosti psihologa pred disciplinskim tijelima Komore, određenim statutom.

(2) Teške povrede dužnosti psihologa su:

- povreda obveze čuvanja profesionalne tajne
- teška povreda etičkog kodeksa psihološke djelatnosti kojom se osobito narušava ugled psihološke djelatnosti koje ima teže značenje s obzirom na važnost i prirodu povrijeđene društvene vrijednosti, visinu materijalne štete ili druge posljedice te s obzirom na okolnosti pod kojima je radnja izvršena ili propuštena
- nestručno obavljanje psihološke djelatnosti
- preslikavanje ili davanje na uvid neovlaštenim osobama u cjelini ili dijelovima posebno zaštićena psihodijagnostička sredstva
- povreda obveze osiguranja od odgovornosti
- počinjenje kaznenog djela za koje je izrečena pravomoćna kazna zatvora
- tri puta izrečena mjera za lakše povrede dužnosti psihologa.

(3) Lakše povrede dužnosti psihologa su:

- narušavanje ugleda psihologa i etičkog kodeksa psihološke djelatnosti koje je lakšeg značenja
- povreda dužnosti psihologa ponašanjem prema korisniku psiholoških usluga, drugom psihologu, trećim osobama ili društvenoj zajednici
- onemogućavanje ili ometanje provođenja stručnog nadzora
- neispunjavanje obveza iz članstva prema Komori
- neuredno vođenje psihološke dokumentacije.

Članak 41.

(1) Članu Komore za teške povrede dužnosti psihologa mogu se izreći ove mjere:

- ukor
- javni ukor
- novčana kazna
- mjera privremene zabrane obavljanja psihološke djelatnosti od mjesec dana do godinu dana,
- prestanak prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

(2) Članu Komore za lakše povrede dužnosti psihologa mogu se izreći ukor ili novčana kazna.

Članak 42.

(1) Visina i namjena novčane kazne navedene u članku 41. ovoga Zakona utvrđuje se statutom Komore.

(2) Izrečena novčana kazna plaća se Komori.

Članak 43.

(1) Disciplinski postupak pokreće disciplinsko tijelo određeno statutom po službenoj dužnosti ili na zahtjev tijela Komore određenog statutom.

(2) Pravomoćna odluka disciplinskih tijela Komore kojima je izrečena novčana kazna je ovršna isprava.

(3) Protiv odluke disciplinskog tijela žalba nije dopuštena, ali može se pokrenuti upravni spor pred nadležnim Upravnim sudom.

(4) Postupak za teške povrede zastarijeva nakon dvije godine, a za lakše povrede godinu dana od dana izvršene povrede.

(5) Izvršenje disciplinske mjere zastarijeva nakon šest mjeseci od dana pravomoćnosti rješenja kojim je izrečena disciplinska mjera, odnosno od dana isteka roka na koji je izvršenje disciplinske mjere odgođeno.

(6) Protekom roka od dvije godine nakon pravomoćnosti izrečene kazne za lakšu povredu dužnosti psihologa, izrečena kazna briše se pod uvjetom da psiholog nije počinio novu povredu dužnosti psihologa od pravomoćnosti izrečene kazne.

(7) Protekom roka od četiri godine nakon pravomoćnosti izrečene kazne za tešku povredu dužnosti psihologa, izrečena kazna briše se pod uvjetom da psiholog nije počinio novu povredu dužnosti psihologa od pravomoćnosti izrečene kazne.

POGLAVLJE VII.

STRUČNI NADZOR

Članak 44.

(1) Stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa provodi Komora.

(2) Stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa koji obavljaju psihološku djelatnost u ustanovama s javnim ovlastima, obrani, policiji te tijelima državne uprave i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu provoditi i ovlašteni psiholozi nadležnih ministarstava u skladu s ovim zakonom i posebnim propisima kojima se uređuje stručni nadzor u tim tijelima.

(3) Stručni nadzor provodi se redovito, povodom zahtjeva Ministarstva ili po službenoj dužnosti u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje stručnog nadzora.

(4) Stručni nadzor može se provesti i povodom prigovora pravnih i fizičkih osoba, ako za to postoji opravdani razlog.

(5) Stručni nadzor obuhvaća ocjenu stručnosti i etičnosti obavljanja psihološke djelatnosti te kakvoće i opsega izvršenih psiholoških usluga, primjerenosti uvjeta i sredstava za obavljanje psihološke djelatnosti.

(6) Ovlašteni psiholog ili odgovorna osoba u pravnoj osobi koja obavlja psihološku djelatnost mora omogućiti nesmetano obavljanje stručnog nadzora i staviti na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju.

(7) Obavijest o provedenom stručnom nadzoru sa zahtjevom i rokom za otklanjanje utvrđenih nedostataka Komora mora dostaviti ovlaštenom psihologu i njegovom poslodavcu u roku od 30 dana od provođenja nadzora.

(8) Komora je dužna izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavke.

(9) Postupak i način provođenja stručnog nadzora propisuje Komora općim aktom.

Članak 45.

Na temelju izvješća o provedenom stručnom nadzoru nad obavljanjem psihološke djelatnosti Komora može u skladu s odredbama ovoga Zakona i svojim općim aktima:

- izreći mjeru iz članka 41. stavka 1. podstavka 4. ovoga Zakona dok se uočeni nedostateci ne uklone
- odrediti obavezu dodatnog stručnog usavršavanja ovlaštenom psihologu kod kojeg je utvrđena nedostatna stručna osposobljenost
- izreći mjeru iz članka 41. stavka 1. podstavka 5. ovoga Zakona.

DIO TREĆI

PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 46.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba koja za obavljanje psihološke djelatnosti zaposli ili sklopi ugovor o djelu s osobom kojoj nije priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti (članak 11.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja psihološku djelatnost a nije joj priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti (članak 7.).

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba koja onemogućiti ili ometa provođenje stručnog nadzora (članak 44. stavak 6.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja obavlja privatnu psihološku praksu novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 20.000,00 kuna.

DIO ČETVRTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 48.

(1) Ministar će donijeti pravilnik iz članka 21. stavka 3. i članka 34. stavka 4. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Komora je dužna uskladiti statut i druge opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 49.

Psiholog koji je stekao pravo na obavljanje psihološke djelatnosti temeljem Zakona o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03) stupanjem na snagu ovoga Zakona smatra se ovlaštenim psihologom.

Članak 50.

(1) Postupci započeti na temelju Zakona o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03) koji nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

(2) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona Ministarstvo će ustupiti Komori sve neriješene zahtjeve za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – psiholog.

Članak 51.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03).

Članak 52.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Psihološka djelatnost je po prvi puta uređena Zakonom o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03, u daljnjem tekstu: Zakon). Tim se Zakonom uređuje sadržaj, područje primjene, uvjeti i načini obavljanja te organizacija i nadzor psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, a isti do sada nije mijenjan niti dopunjavan što je rezultiralo neusklađenošću pojedinih odredbi Zakona s pozitivnim propisima Republike Hrvatske.

Slijedom toga, uočena je potreba da se Zakon nomotehnički osuvremeni i uredi, te da ga se uskladi s, između ostalih, odredbama Zakona o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju (Narodne novine, br. 107/07 i 118/12) i Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 82/15 i 70/19).

Također je uočena potreba za usklađivanjem Zakona sa suvremenim načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse, radi poboljšanja kvalitete obavljanja psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, potreba za jasnijim uređenjem uvjeta za obavljanje i prestanak obavljanja djelatnosti, prava i obveza stručnog usavršavanja, te organizaciju obavljanja djelatnosti, kao i proširenje javnih ovlasti Hrvatske psihološke komore (u daljnjem tekstu: Komora) na postupke priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

Stupanjem na snagu Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, pokazala se potreba intervencije u odredbe Zakona radi usklađivanja s odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija u dijelu propisivanja uvjeta za obavljanje psihološke djelatnosti kao regulirane profesije, kao i u dijelu javnih ovlasti Hrvatske psihološke komore, koja bi trebala kao nadležno tijelo provoditi postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, te je Komori bilo potrebno dati javnu ovlast za vođenje postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

Sukladno punopravnom članstvu Republike Hrvatske u Europskoj uniji potrebno je jasnije uređenje rada osoba koje obavljaju psihološku djelatnost - stranaca i državljana članica Europske unije.

Opseg, složenost i značaj psihološke djelatnosti za unaprjeđenje zdravlja i kvalitete života korisnika psiholoških usluga, kao i društva u cjelini nameću potrebu donošenja novog osuvremenjenog Zakona o psihološkoj djelatnosti čime će se stvoriti uvjeti za uspješnije djelovanje profesije psihologa.

Razvoj psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj od vremena donošenja važećeg Zakona ogleda se i u kvantitativnim pokazateljima o kojima Hrvatska psihološka komora vodi evidencije i službene zabilježbe. Prema Registru Hrvatskog psihološkog društva u vremenu neposredno prije donošenja Zakona o psihološkoj djelatnosti odnosno u listopadu 2002. godine u Republici Hrvatskoj bilo je registrirano 1807 psihologa. U listopadu 2018. godine u Hrvatskoj psihološkoj komori evidentirano je ukupno 3535 psihologa.

Porast općeg interesa za psihologiju vidljiv je i kroz otvaranje novih studijskih programa psihologije na sveučilištima u Hrvatskoj što se odražava kao stabilan broj

vježbenika prijavljenih u Komoru na godišnjoj razini. Tako je u 2012. godini prijavljeno 250, u 2013. godini 312, u 2014. godini 350, u 2015. godini 257, u 2016. godini 300, u 2017. godini 228 vježbenika, a do rujna 2018. godine u Komori je prijavljen ukupno 161 psiholog.

Nedovoljno jasno definiranje psihološke djelatnosti u važećem Zakonu, dovelo je do različitih poteškoća u praksi, te je na primjer, bilo moguće da se djelatnošću bave psiholozi koji nisu članovi Komore, odnosno nemaju osnovnu ni posebnu dopusnicu, obzirom da nije bilo potpuno jasno je li djelatnost kojom se bavi psihološka djelatnost kako je definira Zakon.

U svrhu jasnoće i usklađivanja propisa potrebno je jasnije propisivanje uvjeta za stjecanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti, odnosno napuštanje odredbi koje reguliraju izdavanje i obnovu osnovne i posebne dopusnice, usklađivanja uvjeta za prestanak prava za obavljanje psihološke djelatnosti, te odgovarajućih pravnih lijekova.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Prema predloženom normativnom rješenju uređuje se sadržaj, uvjeti i način obavljanja psihološke djelatnosti, standard obrazovanja, stručni nadzor nad obavljanjem psihološke djelatnosti kao djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku.

Umjesto dosadašnje definicije da je psiholog osoba koja je završila „dodiplomsko obrazovanje namijenjeno izobrazbi psihologa“ uvodi se da je psiholog osoba koja je završila „dodiplomski ili preddiplomski i diplomski studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili ima priznatu inozemnu stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije – psiholog“.

Radi usklađivanja sa Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 82/15 i 70/19), Hrvatskoj psihološkoj komori daje se javna ovlast za vođenje postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija kao nadležnom tijelu.

U svrhu usklađivanja s odredbama Zakona o uslugama (Narodne novine, broj 80/11) i s ciljem administrativnog rasterećenja, briše se obveza pribavljanja i obnove osnovnih i posebnih dopusnica za obavljanje psihološke djelatnosti svakih šest godina, te mogućnost oduzimanja osnovne i posebne dopusnice psihologu koji u propisanom roku ne obnovi dopusnicu.

Umjesto dopusnica uvodi se status ovlaštenog psihologa, koji se stječe priznavanjem prava na obavljanje psihološke djelatnosti kada se utvrdi da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za priznavanje prava za obavljanje psihološke djelatnosti.

Rješenjem o priznavanju prava na obavljanje psihološke djelatnosti psiholog stječe pravo na obavljanje djelatnosti.

Pravo na obavljanje djelatnosti se gubi kada nastupe taksativno navedeni razlozi između ostalog i kada ne ispunji obvezu stručnog usavršavanja propisanog predloženim normativnim rješenjem.

Uvodi se mogućnost da psiholog traži da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije u vidu specifičnih znanja i vještina specijaliziranih za pojedino područje primijenjene psihologije, te istome Komora može priznati specijalnost rješenjem.

Specijalnost se upisuje u Imenik Komore što omogućava poticanje razvoja struke u specifičnim područjima.

Jasno i precizno se propisuje što se smatra psihološkom djelatnošću i koji su uvjeti za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Članstvo u Komori za psihologe nije obvezno, međutim, ako psiholog obavlja psihološku djelatnost u smislu predloženog normativnog rješenja, da bi dobio status ovlaštenog psihologa mora biti i član Komore. Navedeno normativno rješenje omogućava psiholozima koji ne obavljaju psihološku djelatnost pravo izbora na članstvo u Komori, a ujedno osigurava kontrolu kvalitete i standarda rada onih psihologa koji obavljaju djelatnost.

Hrvatska psihološka komora se definira kao pravna osoba s javnim ovlastima koja se upisuje u sudski registar, a uz postojeće javne ovlasti Komore kao takve definiraju se i pojedine druge ovlasti. U cilju poboljšanja standarda obavljanja psihološke djelatnosti, Komori se povjerava ovlast odlučivanja o stjecanju, privremenoj zabrani i prestanku prava na obavljanje psihološke djelatnosti.

Dodaju se odredbe o Etičkom odboru i Sudu časti. Detaljnije se uređuju djelokrug, nadležnost, način odlučivanja i sastav tijela Komore. Uređuje se postupak izbora i imenovanja članova tijela, te se propisuje uvjeti razrješenja predsjednika, podpredsjednika i članova Upravnog i Nadzornog odbora prije isteka mandata. Iako se propisuje da će Komora statutom urediti ustrojstvo, nadležnost, sastav, način izbora, prava, način odlučivanja i dužnosti tijela Komore, ovim Zakon se propisuje dio ustrojstva, sastava i načina odlučivanja tijela Komore u cilju osiguravanja organizacije i strukture u skladu s intencijom zakonodavca.

Predsjednik Komore se obvezuje na podnošenje redovnog godišnjeg programa rada Komore, financijskog plana, godišnjeg izvješća o radu i financijskog izvješća ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi, prije upućivanja Skupštini Komore. Također, odredbama predloženog normativnog rješenja preciznije se uređuje pokretanje, način provođenja i predmet nadzora kao i ovlasti Komore povodom stručnim nadzorom uočenih nepravilnosti.

Detaljnije se uređuju prava i obveze mentora i vježbenika u vezi obavljanja vježbeničkog staža te se regulira provođenje psihološkog stručnog ispita (ranije: stručni ispit).

Uvode se jasnije prekršajne odredbe za fizičku osobu koja obavlja psihološku djelatnost, kao i za pravnu osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi koja zaposli ili sklopi ugovor o radu s osobom koja ne ispunjava uvjete propisane za obavljanje psihološke djelatnosti.

III. OBJAŠNJENJA ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Odredbom se definira područje koje uređuje Zakon o psihološkoj djelatnosti te određuje psihološku djelatnost kao djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku.

Uz članak 2.

Odredbom se definira rodna ravnopravnost.

Uz članak 3.

Odredbom se definiraju pojmovi koji se kasnije pojavljuju u tekstu Zakona radi tumačenja istih.

Uz članak 4.

Odredbom je propisano što obuhvaća psihološka djelatnost, odnosno sadržaj psihološke djelatnosti s ciljem jasnijeg utvrđivanja koje su stručne radnje, intervencije, djelovanja i postupci dio psihološke djelatnosti, s ciljem jasnog definiranja područja rada, te za obavljanje kojih poslova je potrebno ispunjavati posebne uvjete za stjecanje statusa ovlaštenog psihologa.

Uz članke 5. i 6.

Odredbama je definirana svrha obavljana psihološke djelatnosti te područja u kojima se djelatnost obavlja.

Uz članke 7.-10.

Odredbama se propisuje tko ima pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, način stjecanja prava, uvjeti za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti. Također se propisuju i razlozi za prestanak prava na obavljanje psihološke djelatnosti te u kojim slučajevima psiholog više ne smije obavljati djelatnost.

Uz članke 11.-13.

Odredbama se regulira obavljanje psihološke djelatnosti kao privatne psihološke prakse. Usklađuju se odredbe sa Zakonom o uslugama vezano za privremeno i povremeno te trajno obavljanje psihološke djelatnosti u privatnoj praksi ovlaštenih psihologa sa sjedištem u drugoj državi.

Regulira se evidentiranje ovlaštenih psihologa koji rade u privatnoj praksi te njihov upis, kao i brisanje iz odgovarajućih upisnika koji vodi Komora a radi sustavnog praćenja kretanja ovlaštenih psihologa na tržištu rada.

Ovlaštenim psiholozima koji obavljaju privatnu psihološku praksu se nalaže obvezno osiguranje od odgovornosti za štetu prema trećim osobama s ciljem zaštite kako ovlaštenog psihologa tako i trećih osoba koji su korisnici njihovih usluga. Propisuje se da se priznaje istovjetno osiguranje od profesionalne odgovornosti sklopljeno u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora čime se odredba usklađuje sa Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu.

Uz članak 14.

Odredbom se propisuje pravo i obveza stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa kao i pravo stjecanja specijaliziranih stručnih kompetencija s ciljem promicanja cjeloživotnog učenja i zaštite standarda i kvalitete struke.

Uz članak 15.

Odredbom se propisuje mogućnost stjecanja i priznavanja prava na specijalizirane stručne kompetencije kako bi se omogućilo poticanje usavršavanja u pojedinim stručnim područjima koji zahtijevaju specifičnu izobrazbu.

Uz članak 16.

Odredbom se propisuje tko i na koji način može primjenjivati psihološke testove i instrumente (psihodijagnostička sredstva).

Uz članak 17.

Odredbom se propisuje obveza ovlaštenog psihologa na postupanje u skladu s etičkim kodeksom psihološke djelatnosti s ciljem zaštite i promicanja digniteta psihološke djelatnosti.

Uz članak 18.

Odredbom se propisuje obveza čuvanja profesionalne tajne, pa i nakon prestanka obavljanja psihološke djelatnosti, kao i pravo na upoznavanje s rezultatima psiholoških usluga.

Uz članke 19.-22.

Odredbama se propisuje status Komore te javne i druge ovlasti Komore s ciljem definiranja djelokruga rada Komore.

Uz članak 23.

Odredbom se propisuju imenici i upisnici koje vodi komora i status istih kao javnih knjiga. Cilj ove odredbe je jamčiti transparentnost evidencija koje vodi Komora.

Uz članak 24.

Odredbom se propisuje tko može biti član Komore te iz ovih odredbi proizlazi da član Komore može biti svaki psiholog koji ima završen dodiplomski ili preddiplomski i diplomski sveučilišni studij psihologije u Republici Hrvatskoj ili kojem je priznata inozemna stručna kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – psihologa.

Član Komore može obavljati psihološku djelatnost samo ako podnese zahtjev za upis u Imenik i ispunji ostale uvjete propisane ovim Zakonom. Iz navedenog proizlazi da član ne mora biti ovlašten psiholog, ali kao član sudjeluje u radu i odlučivanju u tijelima Komore, te podliježe i disciplinskoj odgovornosti sukladno odredbama ovog Zakona i odredbama općih akata Komore. Cilj odredbe je omogućiti osobama koje ispunjavaju uvjete za članstvo u Komori da sudjeluju u njezinom radu i ako ne obavljaju psihološku djelatnost (npr. nezaposleni psiholozi ili oni koji ne obavljaju psihološku djelatnost svojim izborom).

Uz članke 25.-31.

Odredbama se propisuju tijela Komore te njena obveza da sastav, način izbora, prava i dužnosti tijela Komore uredi Statutom i drugim općim aktima Komore. Propisuje se sastav Skupštine Komore i njezine ovlasti, Nadzorni odbor Komore i njegov sastav i ovlasti, način izbora predsjednika i zamjenika predsjednika Komore te razlozi za njihovo razrješenje kao i za razrješenje članova Upravnog i Nadzornog odbora. Propisuje se i sastav Upravnog odbora kao i njegovi poslovi.

Uz članak 32.

Odredbom se propisuje način donošenja i sadržaj Statuta Komore kao temeljnog općeg akta Komore, te sadržaj etičkog kodeksa psihološke djelatnosti.

Uz članke 33.-34.

Odredbama se propisuje da je ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi tijelo koje je ovlašteno za obavljanje nadzora nad provedbom ovog Zakona, propisa i općih akata Komore donesenih pozivom na ovaj Zakon, s ciljem uspostavljanja sustava kontrole zakonitosti rada Komore. Propisuje se i obveza dostave godišnjeg programa rada, financijskog plana, godišnjeg izvješća o radu i financijskog izvješća Ministarstvu na koje Ministarstvo daje prethodno mišljenje.

Uz članak 35.

Odredba propisuje izvore financiranja Komore.

Uz članke 36.-39.

Odredbama se propisuje pravo na obavljanje, način provođenja i trajanje vježbeničkog staža, te provođenje Psihološkog stručnog ispita nakon uspješno završenog vježbeničkog staža.

Uz članke 40.-43.

Odredbama se propisuje disciplinska odgovornost članova s ciljem zaštite standarda i etičkih načela struke. Definiiraju se vrste povreda dužnosti psihologa, te kazne koje se mogu izreći članovima Komore. Propisuje se i način pokretanja i vođenja disciplinskog postupka, kao i uvjeti zastare izrečenih kazni za lakše i teške povrede dužnosti psihologa. Definiranje ovog područja je od iznimne važnosti radi osiguravanja poštivanja pravila i moralnih načela struke što osigurava visoku razinu kvalitete u obavljanju psihološke djelatnosti.

Uz članke 44.-45.

Odredbama se propisuje stručni nadzor nad stručnim radom ovlaštenih psihologa koji će provoditi Komora, a mogu ga provoditi i ovlaštene psiholozi nadležnih ministarstava u ustanovama s javnim ovlastima, obrani, policiji te tijelima državne uprave i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, sve s ciljem utvrđivanja stručnosti i etičnosti u obavljanju psihološke djelatnosti.

Propisuje se i mogućnost izricanja mjera u slučaju utvrđivanja nepravilnosti u obavljanju psihološke djelatnosti.

Uz članke 46.-47.

Odredbom su propisane prekršajne odredbe s ciljem mogućnosti sankcioniranja fizičkih i pravnih osoba koje postupaju protivno odredbama ovog Zakona, a s ciljem osiguranja da svaka osoba koja obavlja psihološku djelatnost ispunjava za to potrebne uvjete i ima status ovlaštenog psihologa.

Članak 48.-52.

Odredbama se propisuju rokovi za donošenje pravilnika i usklađivanje statuta i drugih općih akata Komore s ovim Zakonom, ustupanje Komori svih neriješenih zahtjeva za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje regulirane profesije – psiholog, propisan je prestanak važenja Zakona o psihološkoj djelatnosti (Narodne novine, broj 47/03), te stupanje na snagu ovog Zakona. Odredbama je cilj osiguravanje implementacije ovog Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva za provođenje ovoga Zakona osigurana su u Državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu 102 - Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku za 2019. godinu i projekcijama za 2020. i 2021. godinu na Aktivnosti A792007 – Administracija i upravljanje.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Hrvatski sabor je na 11. sjednici raspravljao o Prijedlogu zakona o psihološkoj djelatnosti. Prijedlog zakona je prihvaćen Zaključkom dana 8. veljače 2019. godine i predlagatelju su upućene primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Konačni prijedlog zakona usuglašen je s prihvaćenim prijedlozima i primjedbama iznesenim u raspravi pred radnim tijelima Hrvatskoga sabora i u raspravi na sjednici Hrvatskoga sabora te dodatno nomotehnički poboljšana radi čega je došlo do promjene u numeraciji i rasporedu članaka.

Prihvaćena je primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora kako je potrebno objediniti sadržaj odredbe članka 47. i članka 48. Prijedloga zakona, jer se kaznene odnosno prekršajne odredbe sistematiziraju tako da se, kada se radi o kazni ili prekršaju na isti članak, unutar jednog članka, najprije utvrđuje kaznena odnosno prekršajna odgovornost pravne osobe, zatim odgovorne osobe u pravnoj osobi te odgovornost fizičke osobe, na način da je u Konačnom prijedlogu Zakona u članku 46. objedinjen sadržaj članka 46. i članka 47. koji su se odnosili na kaznu i prekršaj na isti članak.

Prihvaćena je primjedba Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora, na potrebu jednake ingerencije Komore nad svim psiholozima, pogotovo onima u predškolskom i školskom odgojno-obrazovnom sustavu, upravo iz razloga jer bi na ovom području, prema mišljenju Odbora, trebali raditi najkompetentniji i najodgovorniji stručnjaci s obvezom stalnog stručnog usavršavanja, na način da je u Konačnom prijedlogu zakona u članku 8. stavku 1. točki 3. u kojem se propisuje kada će se psihologu priznati pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, brisana iznimka koja se odnosila na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje regulirane profesije – stručni suradnik u predškolskoj ustanovi ili stručni suradnik u školskoj ustanovi sukladno propisima iz sustava predškolskog i školskog obrazovanja.

Također je prihvaćena primjedba Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora, kao i prijedlog zastupnice Romane Jerković ispred Kluba zastupnika SDP-a, o potrebi brisanja iznimke da se nadzor nad radom psihologa zaposlenih u sustavu predškolskog i školskog odgoja i obrazovanja provodi u skladu s propisima o stručno-pedagoškom nadzoru u sustavu odgoja i obrazovanja, te je navedena odredba u članku 44. (u Prijedlogu zakona članku 45.) brisana.

Prihvaćena je primjedba Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora, kao i prijedlog zastupnice Romane Jerković ispred Kluba zastupnika SDP-a o potrebi razlučenja pojmova „naručitelj“ i „korisnik“, na način da je u članku 3. dodana točka 4. koja

definira pojam „naručitelj psiholoških usluga“, te da je u članku 18. dodan stavak 2. koji propisuje mogućnost uvida naručitelja psiholoških usluga u rezultate naručenih psiholoških usluga.

Prihvaćena je primjedba Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora da se nadopuni članak 23., jer treba postojati mogućnost upisivanja psihologa koji obavljaju djelatnost i u civilnom sektoru, te su u članku 23. stavku 1. dodane riječi „i druge upisnike i evidencije“.

Prihvaćena je primjedba Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora o potrebi nadopune članka 42., odnosno da se u dijelu disciplinske odgovornosti nadoda mogućnost privremenog prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti, na način da je u članku 41. (u Prijedlogu zakona članak 42.) stavku 1. dodan podstavak 4., odnosno mjera privremene zabrane obavljanja psihološke djelatnosti od mjesec dana do godinu dana.

U članku 4. podstavak 5. Konačnog prijedloga zakona redefinirano je područje obavljanja psihološke djelatnosti u području obrazovnih i odgojnih aktivnosti. Članak 9. podstavak 7. Konačnog prijedloga zakona preciznije je uređen razlog prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti radi izricanja mjere privremene zabrane obavljanja psihološke djelatnosti ili mjera prestanka prava na obavljanje psihološke djelatnosti. U članku 11. stavak 3. Konačnog prijedloga zakona jasnije su propisani upisnici u koje se upisuju osobe koje obavljaju privatnu psihološku praksu, sa sjedištem u državi na teritoriju Europskog gospodarskog prostora, a žele trajno obavljati psihološku djelatnost u Republici Hrvatskoj. Članak 12. stavak 1. Konačnog prijedloga zakona propisuje i obvezu ovlaštenog psihologa da i nakon prestanka s radom u privatnoj psihološkoj praksi o tome obavijesti Komoru. U članku 13. stavak 1. Konačnog prijedloga zakona kao iznimka od obveze osiguravanja od odgovornosti za štetu izuzet je ovlašten psiholog koji je istovjetno osiguran od odgovornosti za štetu u drugoj državi Europskog gospodarskog prostora. U članku 14. dodan je novi stavak 3. kojim je određeno da je Program stručnog usavršavanja ovlaštenih psihologa Komora dužna izraditi i provoditi u suradnji s tijelima državne uprave i javnim ustanovama nadležnim za stručno usavršavanje koje ovlaštenim psiholozima u okviru svoga djelokruga rada organiziraju stručno usavršavanje.

Članak 24. Konačnog prijedlog zakona dodatno uređuje način utvrđivanja visine članarine na način da se odluka donosi jednom godišnje uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi. Članak 27. Konačnog prijedloga zakona izričajno je doraden jasnim propisivanjem ovlasti Komore. U članku 29. Konačnog prijedloga zakona dodano je ograničenje trajanja uzastopnih mandata predsjednika Komore. Članak 33. Konačnog prijedloga zakona izričajno je izmijenjen na način da je proširen opseg upravnog nadzora za koji je predloženo da obuhvaća provedbu Zakona, propisa i općih akata Komore donesenih pozivom na ovaj Zakon. Također u članku 34. propisana je obveza predsjednika Komore da prije upućivanja Skupštini Komore, godišnji program rada Komore, financijski plan, godišnje izvješće o radu i financijsko izvješće, podnese ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi na prethodno mišljenje u propisanim rokovima.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU BILI DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora stavio je primjedbu na članak 15. stavak 2. Zakona kojim se propisuje da područja primijenjene psihologije u kojima se ovlaštenom psihologu može priznati specijalnost određuje Komora Statutom. Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora smatra da je isto potrebno urediti Pravilnikom, a ne Statutom Komore.

Zastupnica Romana Jerković ispred Kluba zastupnika SDP-a u odnosu na članak 15. stavak 2. Zakona predlaže da se područja primijenjene psihologije u kojima se ovlaštenom psihologu može priznati specijalnost određuju Pravilnikom koji donosi, na primjer, Upravni odbor, zbog čega će sve biti puno praktičnije, jeftinije, izbjeci će se nepotrebne i prečeste izmjene Statuta Komore, troškovi održavanja Skupštine i troškovi evidentiranja izmjena pri sudskom registru.

Ne prihvaća se primjedba Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora i primjedba zastupnice Romane Jerković ispred Kluba zastupnika SDP-a na članak 15. stavak 2. Zakona

Članak 15. Zakona propisuje da ovlaštenu psiholog može zahtijevati da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije, da područja primijenjene psihologije u kojima se psihologu može priznati specijalnost određuje Komora Statutom, te da se priznata specijalnost upisuje u Imenik psihologa.

Predloženo zakonsko rješenje koje zamjenjuje posebnu dopusnicu specijalnošću, omogućava ovlaštenom psihologu priznavanje njegovih posebnih stručnih kompetencija, dok je dosadašnja obveza pribavljanja i obnavljanja, uz osnovnu dopusnicu, i posebne dopusnice, predstavljala ograničavanje i opterećenje za psihologe koji obavljaju psihološku djelatnost.

Statutom Komore kao njenim temeljnim općim aktom, za koje Ministarstvo daje prethodnu suglasnost, uređuju se sva pitanja od značaja za dostojanstvo struke, zaštitu članstva i psihološku djelatnost u Republici Hrvatskoj, te se u tom smislu i područja primijenjene psihologije u kojima se ovlaštenom psihologu može priznati specijalnost određuju Statutom Komore.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM
JAVNOŠĆU

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu konačnog prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti sa Obrascem testa malog i srednjeg poduzetništva
Datum dokumenta	16. svibnja 2019.
Verzija dokumenta	I
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt konačnog prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti, sa Obrascem testa malog i srednjeg poduzetništva
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	52. PZA 2018.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	Hrvatska psihološka komora
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da Nacrt konačnog prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti sa Obrascem testa malog i srednjeg poduzetništva bio je objavljen na stranicama Središnjeg državnog portala e-Savjetovanja, u razdoblju od 29. ožujka do 28. travnja 2019.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Hrvatska psihološka komora
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Analiza dostavljenih primjedbi objavljena je u zasebnom dokumentu.

Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

Izvešće o provedenom savjetovanju - Nacrt Konačnog prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti sa Obrascem testa malog i srednjeg poduzetništva

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Ivan Zečević NACRT KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI U potpunosti podržavam komentar kolege gospodina Filjaka! Meni je osobno, kao psihologu kojemu su znastveni principi i dosljednost u našoj profesiji vrlo važni, apsurdno da i dalje nije regulirano tko može koristiti titulu "psihologa" u HR. teoretski, moguće je da se osoba predstavlja kao psiholog u javnom probmetu, ali da tvrdi da ne obavlja psihološku djelatnost, i što bi HPK mogla tu učiniti? Apsolutno ništa, jer ako ne obavlja psihološku djelatnost, nema osnove za kažnjavanje. A titulu psihologa može koristit do mile volje. Neophodno je uvrstiti da riječ psiholog, psihološko i sve njezine izvedenice mogu koristiti samo osobe koja su obrazovane za to (psiholozi). Smatram ovo velikim propustim, te sam o tom i napomenuo u prethodnoj verziji ZPD. Dodati novi članak ili stavak koji bi glasio "Svaka upotreba riječi psiholog, psihološko i druge izvedenice tih riječi u pravnom prometu od strane osoba koje nisu obrazovane kao psiholozi, kažnjivo je ovim zakonom", je očito previše posla, pa razumijem da ste opet to smetnuli s uma. Pozdrav, Ivan Zečević, mag.psih</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 3. stavkom 1. Konačnog prijedloga zakona definirano je tko se smatra psihologom u smislu ovoga Zakona; člankom 8. kada će se psihologu priznati pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, dok su člankom 46. propisane prekršajne odredbe za obavljanje psihološke djelatnosti bez priznatog prava na obavljanje psihološke djelatnosti.</p>
2	<p>Tomislav Filjak NACRT KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Izmjene Zakona bile su mi sasvim izvan vidokruga te sam tek nakon nekoliko usputnih razgovora s nezadovoljnim kolegama probudio zanimanje, posvetio tomu pola jedne noći i krenuo uspoređivati ovaj s drugim propisima koji uređuju usporedne posebno regulirane struke i njihove Komore. Površnom usporedbom očito je kako ovdje nije riječ o novom tekstu Zakon o psihološkoj djelatnosti već o loše prerađenom Zakonu o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19). Sadržaj gotovo svakog članka je sa stajališta postojećeg stanja psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj u najmanju ruku podložan raspravi, a sasvim sigurno ne jamči održanje postojećeg stanja niti pridonosi daljnjem uređenju područja pružanja psiholoških usluga. Važeći Zakon je psiholozima jamčio monopol na dva iznimno važna područja: na korištenje riječi psiholog i njezinih izvedenica, što je u ovom Nacrtu sasvim nestalo, kao i na korištenje zaštićenih psiholoških mjernih instrumenata čija je zaštita bila poduprta i zapriječenim kaznama čega je također u ovom Nacrtu, odnosno u ovakvoj preradi Zakona o o</p>	<p>Primljeno na znanje Primjedbe su razmotrene i na njih je odgovoreno pojedinačno po člancima.</p>

djelatnosti socijalnog rada, nestalo. Što se tiče opisa same psihološke djelatnosti one su očito u odnosu na postojeće odredbe prerađene i uglavnom usmjerene na korisnika kao na osobu kojoj se pomaže, dok je psihosocijalna odnosno socijalnopsihološka dimenzija gotovo nestala, područje psihološke edukacija je bitno suženo, a psihološka selekcija i klasifikacija, odnosno odabir i razvrstavanje, kao jedan od temelja primijenjene psihologije su opisani više kao ekstenzija kliničke psihologije bez jasnijeg povezivanja s organizacijskom psihologijom. Ovdje je teško ne primijetiti da predložak ovog Nacrta, dakle Zakon o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19), u opisu djelatnosti socijalnog rada (čl. 3.) već koristi pojmove poput savjetovanje, psihosocijalna podrška, psihosocijalno i psihoterapijsko savjetovanje, krizna intervencija, socijalni menadžment, razvoj i upravljanje ljudskim potencijalima...; neko bi mogao reći više primijenjene psihologije nego u psihološkoj djelatnosti. Uz malo truda našlo bi se takvih primjera još. Sve ovo vodi nejasnim granicama psihološke djelatnosti, što zajedno s ukidanjem kazni za neovlašteno korištenje riječi psiholog i njezinih izvedenica kao i za neovlašteno korištenje psihodijagnostičkih instrumenata i njihovih rezultata, uz istodobnu liberalizaciju psiholoških usluga prema strancima, pa makar oni bili samo iz EU odnosno EGP, svodi domete ovog Nacrta na birokratiziranje u i oko Hrvatske psihološke komore, koja će istjerivati pravdu nad svojim članovima, a istodobno biti potpuno nemoćna prema psihološkom savjetovanju i testiranjima koja će sve više bujati izvan njezinih skuta. Premda bi najbolje bilo ovakav tekst povući iz postupka, naivno bi bilo očekivati da birokratska struktura koja ga je izgurala do ovog stupnja neće nastaviti, pa ću stoga iznijeti nekoliko prijedloga koji možda ublaže njegove najveće nedostatke i propuste. Čl.1. Pojam "stručni nadzor" u ovom članku i u cijelom tekstu predlažem zamijeniti pojmom "strukovni nadzor". Naime, pojam stručni nadzor predstavlja svojstvo samog nadzora, odnosno njegovo obilježje da se provodi na način koji je u skladu s visokim zahtjevima struke, a što bi za nadzor trebalo biti samorazumljivo. Zakonom se ne propisuje takvo obilježje nadzora već činjenicu da nadzor trebaju obavljati tijela unutar struke te da je predmet nadzora rad vezan uz struku, a pridjev od riječi struka je strukovni. Čl. 3. Psihologiju se obično shvaća kao pomagačku djelatnost te su u skladu s tim opisani pojmovi "Korisnik" i "Naručitelj". Međutim, psihologija vrlo često ima ulogu u kojoj je prvenstveni cilj postupka procijeniti pojedinca kako bi određena ustanova ili organizacija odlučila kako će postupati prema njemu. Primjeri za to su procjena kandidata za posao pri odluci tko će biti zaposlen i na kojem poslu, procjena vojnika pri odluci na koju će dužnost biti raspoređen, procjena zatvorenika pri odluci o vrsti zatvorskeg tretmana, procjena osoba pri zapošljavanju u tajnim službama i sl. Naravno, može se reći kako i ovakvi postupci u

svojoj biti koriste procjenjivanom jer ga se uključuje u djelatnosti prikladne njegovom psihičkom statusu ili zapriječava izlaganje okolnostima neprikladnim njegovom psihičkom statusu. Kod svih ovih postupaka ipak cilj nije izravna pomoć pojedincu, a davanje opsežne povratne informacije je protivno logici tog postupka. Jasno je da velike organizacije psihološka testiranja organiziraju zbog ekonomičnosti jer u razmjerno kratkom vremenu dobivaju valjane, pouzdane i objektivne podatke za odluku o postupanju prema tom pojedincu, a ne zbog pomoći pojedincu, koju ni on sam ne traži. Propisivanjem obveze o jednakom postupanju kao prema korisnicima koji ustvari traže psihološku pomoć ruši logiku ekonomičnosti takvih pristupa. Stoga držim da treba uvesti još jednu kategoriju u ovaj članak, s otprilike sljedećim sadržajem:

"Procjenjivani" je osoba koja je na temelju posebnih propisa ili svojevlasno uz vlastiti pristanak, uključena u postupak psihološke procjene na temelju kojega se donose odluke o daljnjem odnosu naručitelja prema procjenjivanom. Čl. 4. Na kraju članka predlažem dodati odrednicu iz važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti: "Riječ psiholog i njezine izvedenice u pravnom prometu mogu se upotrebljavati samo sukladno odredbama ovog Zakona." Čl.8. Iz predloženog teksta nije jasno čime se dokazuje priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti. Ako je odgovor rješenjem iz stavka 4. ovog članka, jedini mogući zaključak je da je dopusnica propisana prethodnim Zakonom u ovom Zakonu zamijenjena rješenjem. Riječ je o nesumnjivo blistavoj pobjedi forme nad sadržajem i birokratske skučenosti nad poštivanjem vlastite tradicije i jezika. U duhu ovakvog pristupa bilo bi zamijeniti domovnicu s nečim poput "izvadak iz knjige državljana Republike Hrvatske koji su istodobno i državljani Europske unije" ili diplomu s "rješenjem o stjecanju akademskog naziva", pa bi si stručnjaci kojima je to važno mogli na zid vješati uokvirena rješenja. I onda se još u obrazloženjima ovog Nacrta izdavanje rješenja prozove "administrativnim rasterećenjem i usklađivanjem sa Zakonom o uslugama". Što se izdavanjem rješenja i ukidanjem dopusnice usklađuje sa Zakonom o uslugama ni približno nije jasno niti obrazloženo. Držim da je razumno iz ovog Nacrta izbrisati rješenje i zamijeniti ga dopusnicom ili ako se ustraje na birokratiziranju Hrvatske psihološke komore, naravno, rješenje samo po sebi nije zapreka za izdavanje dopusnice. Stoga alternativno predlažem u ovaj članak dodati stavak kojim bi se propisalo izdavanje dopusnice, npr.: "Ovlaštenim psiholozima upisanim u Imenik psihologa HPK izdaje dopusnicu za obavljanje psihološke djelatnosti." Čl. 9. Je li ovdje umjesno navesti da neko gubi pravo "smrću" i kako bi si to pravo pokojnik pridržao. Čl.11. Stavak 3. Nije jasno o kojem je upisniku riječ, Imeniku psihologa ili nekoj poslovnoj evidenciji. Ako se ove osobe ne upišu u Imenik psihologa kako HPK zna za njihovo djelovanje i kakve su joj ovlasti. Kakve su obveze tim osobama vezano uz obavijesti o početku

i prestanku rada (čl. 12.) osiguranju (čl.13.), može li im prestati pravo obavljanja djelatnosti (čl.9.), ima li HPK pravo strukovnog nadzora, itd. Stavak 4. Što točno znače riječi privremeno ili povremeno, je li 4 dana u tjednu kroz 50 tjedana zaredom povremeno ili je li 11 mjeseci godišnje privremeno. U slučaju da pitanje jasnog određenja vremena ne postoji, a u Zakonu o uslugama ne postoji, ostaju sve ostale primjedbe spomenute uz stavak 3. ovog članka. Ukratko stječe se dojam da stavak 3. vjerojatno, a 4. svakako omogućava obavljanje psihološke prakse u nejasnom trajanju bez nadzora HPK, čime se domaći, odnosno u RH ovlašteni psiholozi stavljaju u podređen i neravnopravan položaj. Ovo je ujedno i sasvim drugačije rješenje no primjerice u predlošku ovog Nacrta, u Zakonu o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19) koji u članku 10. izrijekom navodi: "(4) Osobe koje obavljaju privatnu djelatnost socijalnog rada sa sjedištem u drugoj državi mogu trajno obavljati djelatnost socijalnog rada u Republici Hrvatskoj ako se upišu u Imenik socijalnih radnika." Dakle ne u neki opći nejasni upisnik nego u Imenik socijalnih radnika, koji naravno vodi Hrvatska komora socijalnih radnika. I to je odredba u Zakonu koji je stupio na snagu u veljači ove godine, dakle prije kojih dva mjeseca. Pri tomu možda treba spomenuti da je u obrazloženjima pri pripremi Zakona o djelatnosti socijalnog rada navedeno kako u RH nema ni jednog socijalnog radnika koji obavlja privatnu praksu u tom području. Dakle, privatni socijalni radnici iz inozemstva koji dođu raditi u RH neće konkurirati nikomu, ali će ih ipak nadzirati strukovna Komora. Sve suprotno no što je predloženo za psihologe, kojih ima privatnika, ali nije jasno hoće li njihovu konkurenciju nadzirati strukovna Komora, odnosno vjerojatno ipak ne. Jedino razumno rješenje je da ovaj Zakon izjednači ulogu HPK prema psiholozima "iz EU" koji obavljaju psihološku djelatnost s onom koju HPK ima prema domaćim psiholozima. Zakon o uslugama to ne sprječava, već upravo traži, jer u članku 2. Jasno navodi na koje se usluge ne primjenjuje, a u članku 3. stavku 3. jasno kaže "(3) U slučaju kad su odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama posebnog propisa koji uređuje uvjete za poslovni nastan ili slobodno pružanje usluga u specifičnim sektorima ili za specifične struke, primjenjuju se odredbe posebnog propisa,..." Također, Zakon o uslugama u čl.23. kaže "(2) Tržišne komunikacije reguliranih profesija moraju poštivati profesionalna pravila koja su sukladna specifičnoj prirodi profesije, a posebno ona pravila koja se odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo, integritet i poslovnu tajnu." Dakle, ako ovaj Zakon ne propiše jasno postupak dopuštanja obavljanja psihološke djelatnosti, strukovni nadzor, odredbe o trajanju privremenog i povremenog obavljanja psihološke djelatnosti, to neće biti propisano ničim. Način kako je to moguće i kako to treba napraviti je naznačio i dva mjeseca star Zakon o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19, čl. 10.). Čl. 14. Postojeći jasan sustav stručnog usavršavanja propisan u članku 8. važećeg Zakona

zamijenjen je neodređenim načelnim odredbama. Predlažem zadržati postojeća rješenja. Osim što u postojeći jasan sustav uvodi zbrku načelnim odredbama, ovaj Nacrt je nejasan i u određivanju kako se postupa u međuvremenu do uvođenja novog sustava, jer prijelazne odredbe u čl. 49. i 50. ne određuju jasno postupanje. Čl. 15. Ovaj članak slijedno provodi zamjenu dopusnica (u ovom slučaju posebnih) rješenjima i onda se to u obrazloženjima, da bi prešlo razinu uvredljivosti zdravog razuma, proglašava uvođenjem mogućnosti priznavanja posebnih kompetencija. Slično kao i kod rješenja za dopuštanje obavljanja psihološke djelatnosti u čl. 8., ovdje je razumno ili zadržati posebne dopusnice ili ih propisati uz rješenja, kad već "administrativno rasterećujemo". Čl. 16. U stavku 1. predlažem brisati riječ "propisala", a iza riječi "... sredstva)" upisati riječi "...uvrstila na Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava". U stavku 1. iza riječi "standardima" predlažem dodati riječi "psihologijskog testiranja". Predlažem dodati novi stavak koji glasi: "U pripremi i prikazu rezultata psihološke procjene je dopušteno koristiti samo rezultate psihodijagnostička sredstva uvrštenih na Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava". Naime, ostalim odredbama je ograničeno korištenje zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava, dok se ovim obuhvaća i suprotno, korištenje psihodijagnostičkih sredstava koja nisu odobrena od strane Komore. Ovo je osobito važno zbog međunarodne liberalizacije usluga koju ovaj Nacrt uvodi i mogućnosti da se koriste inozemni psihodijagnostički instrumenti koji nisu na primjeren način prevedeni i prilagođeni za korištenje u hrvatskom okviru, a što se je u prošlosti već događalo. Treba naglasiti kako je riječ samo o zabrani korištenja rezultata u psihološkim procjenama, a ne o apsolutnoj zabrani. Naime, probna primjena mora biti odobrena, jer bi u suprotnom bila onemogućena izradba, prevođenje i prilagodba novih psihodijagnostičkih sredstava. Čl. 18. Stavak 1., predlažem iza zadnje riječi brisati točku i dodati "i posebnim propisima." Stavak 2., predlažem iza zadnje riječi brisati točku i dodati "i posebnim propisima." Držim kako je nužno ostaviti mogućnost da se posebnim primjerice vojnim, policijskim i drugim propisima ograniči ili razradi mogućnost uvida u rezultate psiholoških procjena. Stavak 3. i 4. predlažem riječ "profesionalnu" zamijeniti riječju "stručnu". Naime, u Nacrtu se koriste pojmovi stručna kvalifikacija, stručni postupci, stručna istraživanja, stručni ispit, stručno usavršavanje i sl., dok je samo tajna "profesionalna", a ne "stručna". Zbog ujednačavanja predlažem da se u cijelom tekstu umjesto "profesionalna tajna" uvede pojam "stručna tajna". Čl. 39. Predlažem riječ "profesionalne" zamijeniti riječju "stručne". Čl. 40. Stavak 2. predlažem riječ "profesionalne" zamijeniti riječju "stručne". Čl. 44. Ministarstvima koja prema važećem Zakonu imaju ovlast provedbe nadzora nad psihološkom djelatnosti u svojem području nadležnosti to se

	<p>pravo oduzima i svodi na nejasnu mogućnost. Držim da je izravnu ovlast nadzora nadležnih ministarstava nužno zadržati, makar u prvom stupnju, a tek možda u drugom stupnju uključiti Komoru. Naime, nelogično je da Komora ima izravnu ovlast strukovnog nadzora u čvrsto organiziranim sustavima s dugom tradicijom i u kojima je provedba psihološke djelatnosti nemoguća bez nadzora. Čl. 46. i 47. Predlažem predvidjeti kazne i za neovlašteno korištenje riječi psiholog, psihološka djelatnost i njezinih izvedenica, za neovlašteno korištenje zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava, za korištenje rezultata neodobrenih psihodijagnostičkih sredstava u pripremi psiholoških procjena. Ministarstvo nadležno za područje socijalne skrbi (čl. 21.) je ovim Nactrom određeno kao svojevrsno "matično" ministarstvo za psihološku djelatnost jer daje suglasnost na statut Komore (čl. 32.), provodi upravni nadzor (čl. 33.), ono propisuje način izvješćivanja i njemu Komora podnosi izvješća (čl. 34.). Prema važećem Zakonu tu ulogu je imalo sada nepostojeće Ministarstvo rada i socijalne skrbi, s time da su suglasnost na statutu Komore mogla dati i druga koja u svojem sustavu obuhvaćaju psihološku djelatnost. Također ta su ministarstva imala i primarnu ovlast nadzora psihološke djelatnosti u svojem području. Nekim čudnim slijedom psihologija je u razdvajanju rada i socijalne skrbi vezana uz socijalnu skrb, a ne uz rad. Vjerojatno je to sada teško izvedivo, ali prirodnije je da je "matično" ministarstvo psihološke djelatnosti ono nadležno za rad, a ne ono nadležno za tako usko područje pomagačkih djelatnosti kao što je socijalna skrb. Ukratko, prerađivanje Zakona o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19) ne može biti put za dobar Zakon o psihološkoj djelatnosti, pogotovu ako se pri tom prerađivanju dopusnica zamijeni rješenjem, ako se područje psihološke djelatnosti sve više sužava na područje kliničke psihologije, ako se dopusti da stranci i oni koji registriraju djelatnost u inozemstvu mogu obavljati sve psihološke usluge i mimo Komore, ako se ukinu kazne za neovlašteno korištenje pojma psihološke djelatnosti i za raspačavanje psihologijskih testova i ako se cijeli sustav postavi kao da su vojnici, policajci, tajni agenti i uostalom kandidati za bilo koji posao osobe koje vape za kliničkom pomoći. Sve to je i logična posljedica guranja psihologije iz područja rada u područje socijalne skrbi. Ukoliko se bar najočitiiji od tih propusta ne isprave Hrvatska psihološka komora će konačno postati svrha samoj sebi, a psihološke usluge područje za koje nema ni jasnih granica pa samim tim ni jasnih normi.</p>	
3	<p>Mislav Stjepan Žebec NACRT KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI Nužno je provjeriti usklađenost Nacrta konačnog prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti (NKP ZOPD) s Ustavom RH i drugim zakonima RH jer samo u Članku 4. nalazi se stavka koja krši dva članka Ustava i (16. i 68.) te različite članke Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju i</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

	Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave.	
4	<p>HRVATSKO DRUŠTVO SUDSKIH VJEŠTAKA I PROCJENITELJA NACRT KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O PSIHOLOŠKOJ DJELATNOSTI</p> <p>Potrebno je definirati pojam "psihološka vještačenja" u svrhu određivanja naprimjerenijeg oblika školovanja, procjene invaliditeta, procjene radne sposobnosti. Navedeno je potrebno da se ne bi ne bi to zabunom interpretiralo sa sudskim psihološkim vještačenjima koja su definirana Zakonom o sudovima, odnosno Pravilnikom o stalnim sudskim vještacima. Neophodna je izričita diferencijacija između vještačenja: sposobnosti za školovanje, radne sposobnosti... I IZMEĐU IMENOVANIH STALNIH SUDSKIH VJEŠTAKA ZA ŠTO JE PROPISANA POSEBNA EDUKACIJA (OKO 1 GODINA) KANDIDATA OD STRANE DUGOGODIŠNJEG SUDSKOG VJEŠTAKA - MENTORA, unutar udruge koja daje Izvješće nadležnom sudu o održanoj stručnoj obuci.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Svako vještačenje koje obuhvaća pojedinačno ili skupno usmjerene stručne postupke utemeljene na načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse je psihološka djelatnost i uže definiranje pojma vještačenje moglo bi dovesti do pravne nesigurnosti</p>
5	<p>Tomislav Filjak UVODNE ODREDBE, Članak 1.</p> <p>Pojam "stručni nadzor" u ovom članku i u cijelom tekstu predlažem zamijeniti pojmom "strukovni nadzor". Naime, pojam stručni nadzor predstavlja svojstvo samog nadzora, odnosno njegovo obilježje da se provodi na način koji je u skladu s visokim zahtjevima struke, a što bi za nadzor trebalo biti samorazumljivo. Zakonom se ne propisuje takvo obilježje nadzora već činjenicu da nadzor trebaju obavljati tijela unutar struke te da je predmet nadzora rad vezan uz struku, a pridjev od riječi struka je strukovni.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Pojam „stručni nadzor“ koristi se na ovaj isti način u svim zakonskim propisima koji reguliraju provođenje nadzora, te se u tom smislu razlikuje od upravnog i inspekcijskog nadzora.</p>
6	<p>Tomislav Filjak UVODNE ODREDBE, Članak 3.</p> <p>Psihologiju se obično shvaća kao pomagačku djelatnost te su u skladu s tim opisani pojmovi "Korisnik" i "Naručitelj". Međutim, psihologija vrlo često ima ulogu u kojoj je prvenstveni cilj postupka procijeniti pojedinca kako bi određena ustanova ili organizacija odlučila kako će postupati prema njemu. Primjeri za to su procjena kandidata za posao pri odluci tko će biti zaposlen i na kojem poslu, procjena vojnika pri odluci na koju će dužnost biti raspoređen, procjena zatvorenika pri odluci o vrsti zatvorskeg tretmana, procjena osoba pri zapošljavanju u tajnim službama i sl. Naravno, može se reći kako i ovakvi postupci u svojoj biti koriste procjenjivanom jer ga se uključuje u djelatnosti prikladne njegovom psihičkom statusu ili zapriječava izlaganje okolnostima neprikladnim njegovom psihičkom statusu. Kod svih ovih postupaka ipak cilj nije izravna pomoć pojedincu, a davanje opsežne povratne informacije je protivno logici tog postupka. Jasno je da velike organizacije psihološka testiranja organiziraju zbog ekonomičnosti jer u razmjerno kratkom vremenu dobivaju valjane, pouzdane i objektivne podatke za odluku o postupanju prema tom pojedincu, a ne zbog pomoći pojedincu, koju ni</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Pojmovi „korisnik psiholoških usluga“ i „naručitelj psiholoških usluga“ definirani u članku 3. ovog Konačnog prijedloga zakona, obuhvaćaju i navedene slučajeve.</p>

	<p>on sam ne traži. Propisivanjem obveze o jednakom postupanju kao prema korisnicima koji ustvari traže psihološku pomoć ruši logiku ekonomičnosti takvih pristupa. Stoga držim da treba uvesti još jednu kategoriju u ovaj članak, s otprilike sljedećim sadržajem: "Procjenjivani" je osoba koja je na temelju posebnih propisa ili svojevoljno uz vlastiti pristanak, uključena u postupak psihološke procjene na temelju kojega se donose odluke o daljnjem odnosu naručitelja prema procjenjivanom.</p>	
7	<p>Domagoj Švegar UVODNE ODREDBE, Članak 4. Potrebno je suziti raspon članka 4., st.1., al.5., koji u predloženom Nacrtu konačnog prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti propisuje da psihološka djelatnost obuhvaća među ostalim i "obrazovne i odgojne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju specifičnim psihološkim znanjima i vještinama". Ovakvu definiciju smatram protuustavnom (jer Ustav jamči autonomiju sveučilišta) i protuzakonitom (protivnom Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju i Zakonu o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave). Dakle, obrazovne i odgojne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji koje se provode u okviru sveučilišnog obrazovanja ne mogu biti psihološka djelatnost.</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena odredba ni na koji način ne dovodi u pitanje autonomiju sveučilišta, slobodu i autonomiju stvaralaštva, niti se odnosi na znanstvenu djelatnost.</p>
8	<p>Ida Šintić Verem UVODNE ODREDBE, Članak 4. Riječi "korisnika psiholoških usluga" je potrebno zamijeniti riječima "osobe ili skupina osoba" što je zajedničko iz čl. 3. u točkama 3. i 4. s obzirom da se navedeni postupci mogu provoditi i s osobama prema potrebi naručitelja, a u suglasnosti s osobama nad kojima se provodi psihološka djelatnost.</p>	<p>Nije prihvaćen Pojmovi „korisnik psiholoških usluga“ i „naručitelj psiholoških usluga“ definirani u članku 3. ovog Konačnog prijedloga zakona, obuhvaćaju i navedene slučajeve.</p>
9	<p>Ivan Zečević UVODNE ODREDBE, Članak 4. U potpunosti podržavam komentar kolege Filjaka! Neophodno je uvrstiti tko se u javnosti i pravnom prometu može predstavljati kao psiholog ili kao osoba koja posjeduje stručna psihološka znanja.</p>	<p>Nije prihvaćen Konačnim prijedlogom zakona propisuje se sadržaj psihološke djelatnosti i pravo na obavljanje te djelatnosti.</p>
10	<p>Tomislav Filjak UVODNE ODREDBE, Članak 4. Na kraju članka predlažem dodati odrednicu iz važećeg Zakona o psihološkoj djelatnosti: "Riječ psiholog i njezine izvedenice u pravnom prometu mogu se upotrebljavati samo sukladno odredbama ovog Zakona."</p>	<p>Nije prihvaćen Konačnim prijedlogom zakona propisuje se sadržaj psihološke djelatnosti i pravo na obavljanje te djelatnosti.</p>
11	<p>Mislav Stjepan Žebec UVODNE ODREDBE, Članak 4. Obrazovne i odgojne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju specifičnim psihološkim znanjima i vještinama U OKVIRU SVEUČILIŠNOG VISOKOG OBRAZOVANJA ne mogu biti psihološka djelatnost u smislu Zakona o psihološkoj djelatnosti jer se krše članci 16. i 68. Ustava RH, te članci 4., 55., 59., 92., 93. i 97. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena odredba ni na koji način ne dovodi u pitanje autonomiju sveučilišta, slobodu i autonomiju stvaralaštva, niti se odnosi na znanstvenu djelatnost.</p>

obrazovanju (ZZDVO) te je za očekivati da je predlagač omaškom previdio artikulirati da navedene obrazovne i odgojne aktivnosti ne uključuju visokoobrazovne aktivnosti u području primijenjene psihologije. Iz tih razloga nužna je promjena ovog dijela članka, koja će izuzeti visokoobrazovne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, a može glasiti, primjerice, ovako: „obrazovne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju specifičnim psihološkim znanjima i vještinama, izvan sustava visokog obrazovanja“ OBRAZLOŽENJE Ako u konačnom prijedlogu Zakona o psihološkoj djelatnosti ostanu visokoobrazovne aktivnosti u području primijenjene psihologije (ili psihologije općenito), onda se zajedničkom primjenom Čl. 4., 7. i 8. NKP ZOPD uvodi dodatna regulativa visokog obrazovanja vezana uz izbor sveučilišnih nastavnika u području primijenjene psihologije o kojoj nije konzultiran Rektorski zbor, koji, pored nadležnog Ministarstva, određuje uvjete za izbor i napredovanje nastavnika i čiji članovi su pravno i financijski odgovorni za izvedbu nastave na pripadnim sveučilištima – što zasigurno predstavlja kršenje procedure, ZZDVO, ali i Ustava RH koji jamči autonomiju sveučilišta. Prvo, zajednička primjena Čl. 4., 7. i 8. NKP ZOPD onemogućava sveučilišnom nastavniku iz znanstvenog polja psihologije izvođenje nastave u primijenjenoj psihologiji, ako nije član Hrvatske psihološke komore (HPK). Time se članstvo u jednoj strukovnoj ustanovi nameće kao preduvjet rada na sveučilištu, bilo da se radi o nastavničkom radu u suradničkom zvanju, ili u znanstveno-nastavnom zvanju – što jasno proturječi člancima 93. i 97. ZZDVO, u kojima su propisani uvjeti izbora u suradnička i znanstveno-nastavna zvanja u svim znanstvenim područjima, poljima i granama – uključujući i grane primijenjene psihologije. Drugo, zajednička primjena Čl. 4., 7. i 8. NKP ZOPD proturječi i članku 92. ZZDVO iz kojeg je razvidno da se nastavnici u sustavu visokog obrazovanja biraju ISKLJUČIVO temeljem važećeg ZZDVO (osim u slučaju vojnog i policijskog obrazovanja), a ne temeljem nekog drugog zakona – zbog čega je bespredmetno uvrštavati visoko obrazovanje u području primijenjene psihologije u psihološku djelatnost, dok se ne izmjeni ZZDVO (a taj proces nije pokrenut). Treće, zajednička primjena Čl. 4., 7. i 8. NKP ZOPD nameće nadzorna tijela HPK kao subjekte u postupku biranja sveučilišnih nastavnika i suradnika u znanstvenim granama primijenjene psihologije, ali i kao subjekte u imenovanju i potvrđivanju sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije u različita sveučilišna tijela/pozicije – što izravno proturječi Čl. 59. ZZDVO koji te ovlasti daje samo Senatu Sveučilišta. Četvrto, zajednička primjena Čl. 4., 7. i 8. NKP ZOPD svojim nametanjem dodatnog uvjeta za izbor sveučilišnog nastavnika primijenjene psihologije - u vidu članstva u HPK (koje ima jasne financijske implikacije) – i pripadnog stručnog nadzora, jasno proturječi Čl. 4. ZZDVO, koji eksplicitno naglašava akademsku

samoupravu i autonomiju sveučilišta u izboru nastavnika i čelnika visokoškolskih ustanova. Time se krši i Ustavom zajamčena autonomija sveučilišta u RH (Čl. 68 Ustava RH). Peto, uvrštavanje visokoobrazovnih aktivnosti iz primijenjene psihologije u Čl. 4. NKP ZOPD iziskuje od HPK stručni nadzor nad radom sveučilišnog nastavnika primijenjene psihologije, što izravno proturječi Čl. 55. ZZDVO o nepovredivosti sveučilišta i dodatno krši ustavom zajamčenu autonomiju sveučilišta. Šesto, zahtjev za članstvom u HPK sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije (koji proizlazi iz zajedničke primjene Čl. 4., 7. i 8. NKP ZOPD) koji se ne bave primijenjenom psihologijom iz ostalih dijelova Čl. 4 NKP ZOPD, je primjer očite diskriminacije u odnosu na sveučilišne nastavnike drugih studija koji obrazuju regulirane profesije, a koji pored svog znanstveno-nastavnog rada ne obavljaju strukovnu djelatnost (primjerice, nastavnici elektrotehnike i računarstva, strojarstva, prometnih znanosti, građevine, arhitekture i sl.). Naime, ti nastavnici ne moraju imati službeno ovlaštenje, ili pravo na obavljanje strukovne djelatnosti da bi predavali primijenjene predmete na sveučilištu. Time se ujedno krši i načelo razmjernosti u hrvatskom zakonodavstvu, koje je zajamčeno Čl. 16. Ustava RH. Temeljem svih prethodno navedenih primjera kršenja Ustava i ZZDVO RH eventualnim uvođenjem visokoobrazovnih aktivnosti u strukovni zakon razvidno je kako eventualni partikularni interes jedne strukovne komore ne smije ograničavati autonomiju sveučilišta, koja predstavlja opću civilizacijsku tekovinu. Dodatni problem sa zahtjevom za članstvom u HPK sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije (koji proizlazi iz zajedničke primjene Čl. 4., 7. i 8. NKP ZOPD) je ugrožavanje kvalitete nastave i ugrožavanje ravnopravnosti tržišnog natjecanja zbog međunarodnog karaktera svih natječaja za zapošljavanje u sustavu visokog obrazovanja RH. S obzirom na činjenicu da je RH članica EU, natječaji za pozicije sveučilišnih nastavnika u primijenjenoj psihologiji su međunarodni te osim uvjeta propisanih ZZDVO, ne traže članstvo u HPK. Uvođenjem članstva u HPK kao uvjeta za poziciju sveučilišnog nastavnika u primijenjenoj psihologiji iznimno bi se otežao postupak prijave priznatih međunarodnih stručnjaka iz tog područja (koji u svojim matičnim državama nisu imali uvjet članstva u strukovnoj komori da bi predavali primijenjenu psihologiju) koji bi tražili stalni poslovni nastan radi te pozicije, te bi se time ugrozila ravnopravnost tržišnog natjecanja, a izgubili bi se vrijedni nastavnički kadrovi za pojedina područja primijenjene psihologije. Zadnja skupina argumenata koji govore u prilog isključivanju visokog obrazovanja u području primijenjene psihologije iz Čl. 4. NKP ZOPD veže se za djelokrug Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku (MDOMSP) koji je propisan Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave. Sukladno tom Zakonu obrazovna djelatnost, u smislu

	<p>formalnog obrazovanja nije u djelokrugu MDOMSP i ono ne može uređivati materiju u području visokog obrazovanja, a upravo MDOMSP je predlagač NKP ZOPD. Jedini upravni i stručni poslovi koje MDOMSP može obavljati u pogledu obrazovanja vežu se uz neformalno obrazovanje, slobodno vrijeme i kulturu mladih (sukladno Čl. 13. Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave). U tom smislu, dvojbena je mogu li obrazovne i odgojne aktivnosti u području primijenjene psihologije biti psihološka djelatnost u smislu Čl. 4. NKP ZOPD i na bilo kojoj drugoj razini formalnog obrazovanja. Nacionalna klasifikacija zanimanja (NKZ) – bez obzira radi li se o NKZ98 (koja je još uvijek na snazi), ili o NKZ2010 (koja će u nekoj formi stupiti na snagu) – sugerira da ne mogu jer se zanimanje psihologa (kao stručnjaka za društvene znanosti) razlikuje po vrsti, podvrsti i skupini poslova i radnih zadaća (radnih mjesta) – kako u pogledu sadržaja, tako i u pogledu organizacijskih i tehnoloških zahtjeva – od zanimanja stručnjaka za odgoj i obrazovanje (od predškolske do visokoškolske razine). To je vidljivo iz samih šifri tih skupina zanimanja u NKZ-u.</p>	
12	<p>Hrvatska psihološka komora UVODNE ODREDBE, Članak 4. Čl. 4. treća alineja iza riječi „profesionalnom usmjeravanju“ dodati zarez i riječi „odabiru i preraspodjeli zaposlenih“ Navedeno je potrebno kako bi se obuhvatili svi segmenti organizacijske psihologije.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženo je već dovoljno jasno propisano u članku 4.</p>
13	<p>Gordana Kuterovac Jagodić UVODNE ODREDBE, Članak 4. Budući da psiholozi imaju iznimno veliku i važnu ulogu kao članovi stručnih timove u dječjim vrtićima, osnovnim i srednjim školama, te u drugim ustanovama u kojima se radi s djecom i mladima procjenjujući i prateći njihov razvoj i ostvarivanje razvojnih zadataka te opitimalizirajući psihofizički razvoj - nužno je dodati u opis psihološke djelatnosti i njihove poslove. Zato predlažem da se u Članku 4, alineja 3a doda sljedeće: "psihologijske postupke namijenjene procjeni, praćenju, podržavanju i optimaliziranju psihofizičkog razvoja djece i mladih"</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 4. Konačnog prijedloga zakona navedeni postupci su obuhvaćeni, a pojam korisnik obuhvaća sve osobe ili skupine osoba prema kojoj se provode stručni postupci psihološke djelatnosti.</p>
14	<p>Ivica Milanja UVODNE ODREDBE, Članak 4. Potrebno je učiniti jasnu distinkciju između pojmova PSIHOLOŠKO i PSIHOTERAPIJSKO. Psihologija i psihoterapija su u europskoj i hrvatskoj pravnoj regulativi dva potpuno odvojena područja. Prema tome, ovim Nacrtom treba prestati "svojatati" termine psihoterapijsko savjetovanje i sl. jer ulazimo u direktno koliziju sa Zakonom o djelatnosti psihoterapije (NN 64/2018)</p>	<p>Nije prihvaćen Definicije stručnih pojmova su predložene i usuglašene s predstavnicima akademske zajednice i Hrvatske psihološke komore, koji su bili članovi Radne skupine za izradu Nacrta prijedloga Zakona o psihološkoj djelatnosti.</p>
15	<p>JASMINKA HORVATIĆ UVODNE ODREDBE, Članak 4. Apsolutno podržavam kolegicu Zorić.</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>
16	<p>Jadranka Zorić UVODNE ODREDBE, Članak 4. Ponovo apeliram da se pojam "psihološka</p>	<p>Nije prihvaćen Svako vještačenje koje obuhvaća pojedinačno ili skupno usmjerene stručne postupke utemeljene na</p>

	<p>vještačenja" definira za svrhu određivanja naprimjerenijeg oblika školovanja, procjene invaliditeta, procjene radne sposobnosti. Sve kako se ne bi brkalo sa sudskim psihološkim vještačenjima koja su definirana Zakonom o sudovima, odnosno Pravilnikom o stalnim sudskim vještacima. Jadranka Zorić</p>	<p>načelima i spoznajama psihološke znanosti i prakse je psihološka djelatnost i uže definiranje pojma vještačenje ostavlja mogućnost pravnoj nesigurnosti u definiranju pojma.</p>
17	<p>Tomislav Filjak STJECANJE I GUBITAK PRAVA NA OBAVLJANJE PSIHOLŠKE DJELATNOSTI, Članak 8. Iz predloženog teksta nije jasno čime se dokazuje priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti. Ako je odgovor rješenjem iz stavka 4. ovog članka, jedini mogući zaključak je da je dopusnica propisana prethodnim Zakonom u ovom Zakonu zamijenjena rješenjem. Riječ je o nesumnjivo blistavoj pobjedi forme nad sadržajem i birokratske skučenosti nad poštivanjem vlastite tradicije i jezika. U duhu ovakvog pristupa bilo bi zamijeniti domovnicu s nečim poput "izvadak iz knjige državljana Republike Hrvatske koji su istodobno i državljani Europske unije" ili diplomu s "rješenjem o stjecanju akademskog naziva", pa bi si stručnjaci kojima je to važno mogli na zid vješati uokvirena rješenja. I onda se još u obrazloženjima ovog Nacrta izdavanje rješenja prozove "administrativnim rasterećenjem i usklađivanjem sa Zakonom o uslugama". Što se izdavanjem rješenja i ukidanjem dopusnice usklađuje sa Zakonom o uslugama ni približno nije jasno niti obrazloženo. Držim da je razumno iz ovog Nacrta izbrisati rješenje i zamijeniti ga dopusnicom ili ako se ustraje na birokratiziranju Hrvatske psihološke komore, naravno, rješenje samo po sebi nije zapreka za izdavanje dopusnice. Stoga alternativno predlažem u ovaj članak dodati stavak kojim bi se propisalo izdavanje dopusnice, npr.: "Ovlaštenim psiholozima upisanim u Imenik psihologa HPK izdaje dopusnicu za obavljanje psihološke djelatnosti."</p>	<p>Nije prihvaćen Svrha brisanja obveza pribavljanja i obnove općih i posebnih dopusnica za obavljanje psihološke djelatnosti svakih šest godina, te mogućnost oduzimanja opće i posebne dopusnice psihologu koji u propisanom roku ne obnovi dopusnicu, upravo je administrativno rasterećenje. S tom je svrhom uveden status ovlaštenog psihologa, koji se stječe priznavanjem prava na obavljanje psihološke djelatnosti kada se utvrdi da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za priznavanje prava na obavljanje psihološke djelatnosti, o čemu se donosi rješenje.</p>
18	<p>Dejvid Zombori STJECANJE I GUBITAK PRAVA NA OBAVLJANJE PSIHOLŠKE DJELATNOSTI, Članak 8. U ovom članku pod točkom 2., stavak 6. bilo bi potrebno detaljnije razložiti o težini i kakvoj se presudi radi pod "pravomoćno izrečena prekršajna pravna sankcija za nasilje u obitelji", odnosno nema logike da bilo kakva prekršajna sankcija automatizmom povlači za sobom vrlo ozbiljnu sankciju nemogućnosti obavljanja psihološke djelatnosti. Nasilje u obitelji je novim zakonskim rješenjima jako široko definirano, i vrlo je česta praksa da se na prekršajnom sudu završava i zbog relativno minornih prekršaja ili verbalnih sukoba u obitelji. Nadalje, u tzv. konfliktnim razvodima postoji velika mogućnost manipulacije prekršajnim prijavama, pa time i realna mogućnost neproporcionalnog i nesrazmjernog kažnjavanja osobe gubitkom ovlaštenja za rad, iako je prekršajna sankcija možda upozorenje ili relativno mala novčana kazna s obzirom na narav počinjenog</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi, a i navedena su u Zakonu o socijalnoj skrbi (NN, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Pojedinačno navođenje kaznenih djela je nužno radi pravne sigurnosti i nije moguće isto ostaviti diskrecijskoj ocjeni težine djela. Psiholška djelatnost je djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku, a također, imajući u vidu korisnike psiholoških usluga, nužno je osigurati visoka etička načela u profesiji.</p>

	(ne)djela. S druge strane, ovakvim se rješenjem može štiti počinitelje ozbiljnijih prekršaja na štetu obitelji, koje žrtve neće prijavljivati iz razloga da počinitelj nebi izgubio posao i time izvor financiranja obitelji. Držim da je iz navedenih razloga, potrebno vrlo jasno i precizno naznačiti da se ova zapreka odnosi samo na teže i značajnije ili opetovane oblike prekršaja iz domene nasilja u obitelji.	
19	Tomislav Filjak STJECANJE I GUBITAK PRAVA NA OBAVLJANJE PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 9. Je li ovdje umjesno navesti da neko gubi pravo "smrću" i kako bi si to pravo pokojnik pridržao.	Nije prihvaćen Zakonom je neophodno jasno propisati razloge za prestanak prava, a u slučaju prestanka prava radi smrti riječ je o deklaratornom aktu, obzirom da prestankom prava prestaju i obveze koje iz tog prava proizlaze.
20	Dejvid Zombori STJECANJE I GUBITAK PRAVA NA OBAVLJANJE PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 10. Točka 1. stavak 2. vezano za članak 8. pod točkom 2., stavak 6. bilo bi potrebno detaljnije razložiti o težini i kakvoj se presudi radi pod "pravomoćno izrečena prekršajna pravna sankcija za nasilje u obitelji", odnosno nema logike da bilo kakva prekršajna sankcija automatizmom povlači za sobom vrlo ozbiljnu sankciju nemogućnosti obavljanja psihološke djelatnosti. Nasilje u obitelji je novim zakonskim rješenjima jako široko definirano, i vrlo je česta praksa da se na prekršajnom sudu završava i zbog relativno minornih prekršaja ili verbalnih sukoba u obitelji. Nadalje, u tzv. konfliktnim razvodima postoji velika mogućnost manipulacije prekršajnim prijavama, pa time i realna mogućnost neproporcionalnog i nesrazmjernog kažnjavanja osobe gubitkom ovlaštenja za rad, iako je prekršajna sankcija možda upozorenje ili relativno mala novčana kazna s obzirom na narav počinjenog (ne)djela. S druge strane, ovakvim se rješenjem može štiti počinitelje ozbiljnijih prekršaja na štetu obitelji, koje žrtve neće prijavljivati iz razloga da počinitelj nebi izgubio posao i time izvor financiranja obitelji. Držim da je iz navedenih razloga, potrebno vrlo jasno i precizno naznačiti da se ova zapreka odnosi samo na teže i značajnije ili opetovane oblike prekršaja iz domene nasilja u obitelji.	Nije prihvaćen Navedena kaznena djela su zapreka i za obavljanje drugih djelatnosti reguliranih profesija u području socijalne skrbi, a navedena su i u Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17 i 130/17) kao zapreka za obavljanje djelatnosti i zasnivanje radnog odnosa. Isto se odnosi i na pravomoćno izrečenu prekršajno pravnu sankciju za nasilje u obitelji. Pojedinačno navođenje kaznenih djela je nužno radi pravne sigurnosti i nije moguće isto ostaviti diskrecijskoj ocjeni težine djela. Psihološka djelatnost je djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku, a također, imajući u vidu korisnike psiholoških usluga, nužno je osigurati visoka etička načela u profesiji.
21	Jadranka Zorić STJECANJE I GUBITAK PRAVA NA OBAVLJANJE PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 10. u stavku 1. treba navesti koji vid poslovne sposobnosti je psihologu oduzet pa da ne može obavljati djelatnost, jer pojam općeg oduzimanja poslovne sposobnosti više ne postoji.	Nije prihvaćen Osoba kojoj je oduzeta poslovna sposobnost ne smije obavljati psihološku djelatnost. Iako Obiteljski zakon (Narodne novine, br. 103/15) ne poznaje potpuno lišenje poslovne sposobnosti, činjenica da je osobi oduzeta poslovna sposobnost u bilo kojem dijelu, dovoljan je razlog za nemogućnost obavljanja djelatnosti.
22	Inge Vlašić-Cicvarić NAČIN OBAVLJANJA PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 11. U čl. 23. navode se slijedeći upisnici: upisnik članova Komore, upisnik samostalne privatne psihološke prakse, upisnik zajedničke privatne psihološke prakse. Slijedom teksta navedenog u stavku 4 članka 11 moglo bi se zaključiti da „osobe koje obavljaju psihološku praksu“ sa sjedištem u	Nije prihvaćen Članak 11. stavak 4. Konačnog prijedloga zakona u ovom je dijelu usklađen sa Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 82/15).

	<p>drugim državama EU mogu obavljati psihološku djelatnost koja nije niti evidentirana kod HPK pa ne postoji ni mogućnost stručnog nadzora ove djelatnosti. "Osobe" koje obavljaju psihološku praksu moraju biti psiholozi. Upućujem prijedlog da se napravi izmjena na način da se predvidi da je potreban upis psihološke djelatnosti koju provodi psiholog a čije je sjedište registrirano u nekoj od država EU u odgovarajući upisnik u RH. Inge Vlašić-Cicvarić</p>	
23	<p>Tomislav Filjak NAČIN OBAVLJANJA PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 11. Stavak 3. Nije jasno o kojem je upisniku riječ, Imeniku psihologa ili nekoj poslovnoj evidenciji. Ako se ove osobe ne upišu u Imenik psihologa kako HPK zna za njihovo djelovanje i kakve su joj ovlasti. Kakve su obveze tim osobama vezano uz obavijesti o početku i prestanku rada (čl. 12.) osiguranju (čl.13.), može li im prestati pravo obavljanja djelatnosti (čl.9.), ima li HPK pravo strukovnog nadzora, itd. Stavak 4. Što točno znače riječi privremeno ili povremeno, je li 4 dana u tjednu kroz 50 tjedana zaredom povremeno ili je li 11 mjeseci godišnje privremeno. U slučaju da pitanje jasnog određenja vremena ne postoji, a u Zakonu o uslugama ne postoji, ostaju sve ostale primjedbe spomenute uz stavak 3. ovog članka. Ukratko stječe se dojam da stavak 3. vjerojatno, a 4. svakako omogućava obavljanje psihološke prakse u nejasnom trajanju bez nadzora HPK, čime se domaći, odnosno u RH ovlašteni psiholozi stavljaju u podređen i neravnopravan položaj. Ovo je ujedno i sasvim drugačije rješenje no primjerice u predlošku ovog Nacrta, u Zakonu o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19) koji u članku 10. izrijekom navodi: "(4) Osobe koje obavljaju privatnu djelatnost socijalnog rada sa sjedištem u drugoj državi mogu trajno obavljati djelatnost socijalnog rada u Republici Hrvatskoj ako se upišu u Imenik socijalnih radnika." Dakle ne u neki opći nejasni upisnik nego u Imenik socijalnih radnika, koji naravno vodi Hrvatska komora socijalnih radnika. I to je odredba u Zakonu koji je stupio na snagu u veljači ove godine, dakle prije kojih dva mjeseca. Pri tomu možda treba spomenuti da je u obrazloženjima pri pripremi Zakona o djelatnosti socijalnog rada navedeno kako u RH nema ni jednog socijalnog radnika koji obavlja privatnu praksu u tom području. Dakle, privatni socijalni radnici iz inozemstva koji dođu raditi u RH neće konkurirati nikomu, ali će ih ipak nadzirati strukovna Komora. Sve suprotno no što je predloženo za psihologe, kojih ima privatnika, ali nije jasno hoće li njihovu konkurenciju nadzirati strukovna Komora, odnosno vjerojatno ipak ne. Jedino razumno rješenje je da ovaj Zakon izjednači ulogu HPK prema psiholozima "iz EU" koji obavljaju psihološku djelatnost s onom koju HPK ima prema domaćim psiholozima. Zakon o uslugama to ne sprječava, već upravo traži, jer u članku 2. Jasno navodi na koje se usluge ne primjenjuje, a u članku 3. stavku 3. jasno kaže "(3) U slučaju kad su</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog je djelomično prihvaćen osim u dijelu koji se odnosi na članak 11. stavak 4., odnosno definiranje pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi, obzirom da je isto definirano Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 82/15).</p>

	<p>odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama posebnog propisa koji uređuje uvjete za poslovni nastan ili slobodno pružanje usluga u specifičnim sektorima ili za specifične struke, primjenjuju se odredbe posebnog propisa, ...". Također, Zakon o uslugama u čl.23. kaže "(2) Tržišne komunikacije reguliranih profesija moraju poštivati profesionalna pravila koja su sukladna specifičnoj prirodi profesije, a posebno ona pravila koja se odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo, integritet i poslovnu tajnu." Dakle, ako ovaj Zakon ne propiše jasno postupak dopuštanja obavljanja psihološke djelatnosti, strukovni nadzor, odredbe o trajanju privremenog i povremenog obavljanja psihološke djelatnosti, to neće biti propisano ničim. Način kako je to moguće i kako to treba napraviti je naznačio i dva mjeseca star Zakon o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19, čl. 10.).</p>	
24	<p>Tomislav Filjak PRAVA I OBVEZE U OBAVLJANJU PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 14. Postojeći jasan sustav stručnog usavršavanja propisan u članku 8. važećeg Zakona zamijenjen je neodređenim načelnim odredbama. Predlažem zadržati postojeća rješenja. Osim što u postojeći jasan sustav uvodi zbrku načelnim odredbama, ovaj Nacrt je nejasan i u određivanju kako se postupa u međuvremenu do uvođenja novog sustava, jer prijelazne odredbe u čl. 49. i 50. ne određuju jasno postupanje.</p>	<p>Primljeno na znanje Mišljenja smo da su predložene odredbe dovoljno jasne te ih nije potrebo nadopunjavati.</p>
25	<p>Tomislav Filjak PRAVA I OBVEZE U OBAVLJANJU PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 15. Ovaj članak slijedno provodi zamjenu dopusnica (u ovom slučaju posebnih) rješenjima i onda se to u obrazloženjima, da bi prešlo razinu uvredljivosti zdravog razuma, proglašava uvođenjem mogućnosti priznavanja posebnih kompetencija. Slično kao i kod rješenja za dopuštanje obavljanja psihološke djelatnosti u čl. 8., ovdje je razumno ili zadržati posebne dopusnice ili ih propisati uz rješenja, kad već "administrativno rasterećujemo".</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 15. Konačnog prijedloga zakona propisuje da ovlaštenu psiholog može zahtijevati da mu se prizna posjedovanje posebne stručne kompetencije, da područja primijenjene psihologije u kojima se psihologu može priznati specijalnost određuje Komora Statutom, te da se priznata specijalnost upisuje u Imenik psihologa. Predloženo zakonsko rješenje koje zamjenjuje posebnu dopusnicu specijalnošću, omogućava ovlaštenom psihologu priznavanje njegovih posebnih stručnih kompetencija, dok je obveza pribavljanja i obnavljanja, uz opću dopusnicu, i posebne dopusnice, predstavljala ograničavanje i opterećenje za psihologe koji obavljaju psihološku djelatnost.</p>
26	<p>Inge Vlašić-Cicvarić PRAVA I OBVEZE U OBAVLJANJU PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 16. Upućujem prijedlog da se predvidi mogućnosti "korištenja uvida u psihodijagnostička sredstva" za edukacijske svrhe. Stavak 3 članka 16 u dijelu "na bilo koji način davati na uvid neovlaštenim osobama" moglo bi se bukvalno tumačiti ograničenjem upoznavanjem studenata kao neovlaštenih osoba s psihodijagnostičkim sredstvima. Inge Vlašić-Cicvarić</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom je jasno definirano postupanje s psihodijagnostičkim sredstvima.</p>
27	<p>Tomislav Filjak PRAVA I OBVEZE U OBAVLJANJU PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 16. U stavku 1. predlažem brisati riječ "propisala", a iza</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prijedlog je djelomično prihvaćen osim u dijelu dodavanja novog stavka. Cilj norme je standardizacija psihodijagnostičkih sredstava u</p>

	<p>riječi "... sredstva)" upisati riječi "...uvrstila na Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava". U stavku 1. iza riječi "standardima" predlažem dodati riječi "psihologijskog testiranja". Predlažem dodati novi stavak koji glasi: "U pripremi i prikazu rezultata psihološke procjene je dopušteno koristiti samo rezultate psihodijagnostička sredstva uvrštenih na Popis posebno zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava". Naime, ostalim odredbama je ograničeno korištenje zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava, dok se ovim obuhvaća i suprotno, korištenje psihodijagnostičkih sredstava koja nisu odobrena od strane Komore. Ovo je osobito važno zbog međunarodne liberalizacije usluga koju ovaj Nacrt uvodi i mogućnosti da se koriste inozemni psihodijagnostički instrumenti koji nisu na primjeren način prevedeni i prilagođeni za korištenje u hrvatskom okviru, a što se je u prošlosti već događalo. Treba naglasiti kako je riječ samo o zabrani korištenja rezultata u psihološkim procjenama, a ne o apsolutnoj zabrani. Naime, probna primjena mora biti odobrena, jer bi u suprotnom bila onemogućena izradba, prevođenje i prilagodba novih psihodijagnostičkih sredstava.</p>	<p>svrhu obavljanja psihološke djelatnosti, a što se ovako napisanom normom i postiže.</p>
28	<p>Tomislav Filjak PRAVA I OBVEZE U OBAVLJANJU PSIHOLOŠKE DJELATNOSTI, Članak 18. Stavak 1., predlažem iza zadnje riječi brisati točku i dodati "i posebnim propisima." Stavak 2., predlažem iza zadnje riječi brisati točku i dodati "i posebnim propisima." Držim kako je nužno ostaviti mogućnost da se posebnim primjerice vojnim, policijskim i drugim propisima ograniči ili razradi mogućnost uvida u rezultate psiholoških procjena. Stavak 3. i 4. predlažem riječ "profesionalnu" zamijeniti riječju "stručnu". Naime, u Nacrtu se koriste pojmovi stručna kvalifikacija, stručni postupci, stručna istraživanja, stručni ispit, stručno usavršavanje i sl., dok je samo tajna "profesionalna", a ne "stručna". Zbog ujednačavanja predlažem da se u cijelom tekstu umjesto "profesionalna tajna" uvede pojam "stručna tajna".</p>	<p>Djelomično prihvaćen Pojam „profesionalna tajna“ u ovom Zakonu korišten je sukladno zakonskim propisima koji reguliraju područje zaštite tajnosti podataka i jasno definiraju što se smatra „profesionalnom tajnom“.</p>
29	<p>Tomislav Filjak HRVATSKA PSIHOLOŠKA KOMORA, Članak 21. Ministarstvo nadležno za područje socijalne skrbi (čl. 21.) je ovim Nacrtom određeno kao svojevrsno "matično" ministarstvo za psihološku djelatnost jer daje suglasnost na statut Komore (čl. 32.), provodi upravni nadzor (čl. 33.), ono propisuje način izvješćivanja i njemu Komora podnosi izvješća (čl. 34.). Prema važećem Zakonu tu ulogu je imalo sada nepostojeće Ministarstvo rada i socijalne skrbi, s time da su suglasnost na statu Komore mogla dati i druga koja u svojem sustavu obuhvaćaju psihološku djelatnost. Također ta su ministarstva imala i primarnu ovlast nadzora psihološke djelatnosti u svojem području. Nekim čudnim slijedom psihologija je u razdvajanju rada i socijalne skrbi vezana uz socijalnu skrb, a ne uz rad. Vjerojatno je to sada teško izvedivo, ali prirodnije je da je "matično" ministarstvo psihološke djelatnosti ono nadležno za</p>	<p>Primljeno na znanje Kao regulirana profesija psihološka djelatnost pripada području socijalne skrbi, te je tako nadležno ministarstvo za donošenje ovoga Zakona ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, a koje je također i pravni sljednik Ministarstva rada i socijalne skrbi.</p>

	rad, a ne ono nadležno za tako usko područje pomagačkih djelatnosti kao što je socijalna skrb.	
30	Inge Vlašić-Cicvarić HRVATSKA PSIHOLOŠKA KOMORA, Članak 22. Predlažem da se uvrsti stavak „utvrđuje standarde rada i normative“ koji je u ovom članku, u usporedbi s tekstom nacрта prijedloga ovog zakona, izostavljen. Također predlažem da se uvrsti i: „propisuje plan i program vježbeničkog staža psihologa“ kako bi se osiguralo ujednačavanje programa poduke psihologa vježbenika. Inge Vlašić-Cicvarić, klinički psiholog	Nije prihvaćen Članak 22. podstavak 8. ovog Konačnog prijedloga zakona propisuje da Komora osim taksativno navedenih, obavlja i sve druge poslove utvrđene ovim Zakonom, statutom i drugim općim aktima Komore radi čega nema zapreke da isto bude propisano drugim općim aktima Komore.
31	Hrvatska psihološka komora HRVATSKA PSIHOLOŠKA KOMORA, Članak 29. Čl. 29. svi stavci riječi zamjenika predsjednika zamijeniti riječima „dva zamjenika predsjednika“	Nije prihvaćen Mišljenja smo da je propisana organizacija rada odgovarajuća za strukovnu organizaciju i nema je potrebe dodatno širiti.
32	Inge Vlašić-Cicvarić HRVATSKA PSIHOLOŠKA KOMORA, Članak 31. U stavku 2 ovog članka izostavljen je zamjenik predsjednika Komore, te ga treba uvrstiti, odnosno u skladu s argumentacijom HPK - dva zamjenika predsjednika Inge Vlašić- Cicvarić	Nije prihvaćen Prijedlog nije prihvaćen budući da zamjenik predsjednika Komore nije predviđen kao jedno od tijela komore. Člankom 29. stavkom 3. propisano je da zamjenik predsjednika Komore mijenja predsjednika Komore u slučaju njegove spriječenosti pa slijedom toga ne može kao zasebno tijelo biti određen kao član upravnog odbora.
33	Hrvatska psihološka komora HRVATSKA PSIHOLOŠKA KOMORA, Članak 31. Čl. 31. st. 2. Dodati iza „- predsjednik“ riječi: - dva zamjenika predsjednika Predlaže se da Upravni odbor ima ukupno 9 članova od kojih bi jedan bio predsjednik, a dva zamjenici. Navedeno se predlaže iz razloga što su svi obnašatelji dužnosti članova Upravnog odbora članovi Komore koji tu tužnost ne obavljaju kao zanimanje/profesiju odnosno nisu u radnom odnosu već su u radnom odnosu kod drugog poslodavca, a ovu dužnost obavljaju u svoje slobodno vrijeme koje je ograničeno njihovim poslovnim obvezama. Iz tog razloga potreban je veći broj članova Upravnog odbora kako bi se svi poslovi mogli rasporediti na članove. To je ujedno razlog za propisivanje dva zamjenika predsjednika kako bi se osigurao dovoljan broj osoba koje bi za slučaj spriječenosti dvoje drugih bile ovlaštene obavljati poslove iz nadležnosti predsjednika.	Nije prihvaćen Mišljenja smo da je propisana organizacija rada odgovarajuća za strukovnu organizaciju.
34	Tomislav Filjak VJEŽBENIČKI STAŽ, Članak 39. Predlažem riječ "profesionalne" zamijeniti riječju "stručne".	Nije prihvaćen Pojam „profesionalna tajna“ korišten je sukladno zakonskim propisima koji reguliraju područje zaštite tajnosti podataka i jasno definiraju što se smatra „profesionalnom tajnom“.
35	Tomislav Filjak DISCIPLINSKA ODGOVORNOST, Članak 40. Stavak 2. predlažem riječ "profesionalne" zamijeniti riječju "stručne".	Nije prihvaćen Pojam „profesionalna tajna“ korišten je sukladno zakonskim propisima koji reguliraju područje zaštite tajnosti podataka i jasno definiraju što se smatra „profesionalnom tajnom“.
36	Dejvid Zombori DISCIPLINSKA ODGOVORNOST, Članak 40. U odnosu na točku 2. u definiciji teške povrede kao tri puta izrečene mjere za lakše povrede dužnosti psihologa, potrebno je definirati rokove na koje se to odnosi, ili alternativno definirati rokove za nastup	Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Konačni prijedlog zakona.

	"rehabilitacije" za izrečene i izvršene mjere. Kako rehabilitacijski rokovi postoje za prekršajna i kaznena djela, tako bi trebali postojati i rehabilitacijski rokovi za izrečene mjere Komore prema članu nakon isteka kojih bi se član smatrao nekažnjanim.	
37	Dejvid Zombori DISCIPLINSKA ODGOVORNOST, Članak 43. Potrebno bi bilo dodati vrijeme nastupa rehabilitacijskog roka, nakon čega bi se u eventualnom novom postupku član smatrao do tada disciplinski nekažnjanim. Ovo je vrlo bitno u odnosu na mogućnost izricanja mjera tri lakše disciplinske povrede što automatizmom povlači odgovornost za težu povredu kako je definirano u Članku 40.	Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u Konačni prijedlog zakona.
38	Ida Šintiћ Verem NADZOR, Članak 44. Predlažem u stavku 2. ispred zadnje dvije riječi "nadležna ministarstva" dodati riječi "ovlašteni psiholozi" zbog preciznijeg definiranja tko u nadležnim ministarstvima može provoditi stručni odnosno strukovni nadzor. Nad ovlaštenim psihologom stručni/strukovni nadzor ne može provoditi netko tko nije ovlašteni psiholog odnosno nije kompetentan po pitanju psihološke struke.	Prihvaćen Prijedlog je prihvaćen i unesen u tekst.
39	Tomislav Filjak NADZOR, Članak 44. Ministarstvima koja prema važećem Zakonu imaju ovlast provedbe nadzora nad psihološkom djelatnosti u svojem području nadležnosti to se pravo oduzima i svodi na nejasnu mogućnost. Držim da je izravnu ovlast nadzora nadležnih ministarstava nužno zadržati, makar u prvom stupnju, a tek možda u drugom stupnju uključiti Komoru. Naime, nelogično je da Komora ima izravnu ovlast strukovnog nadzora u čvrsto organiziranim sustavima s dugom tradicijom i u kojima je provedba psihološke djelatnosti nemoguća bez nadzora.	Primljeno na znanje Članak 44. ostavlja mogućnost i nadležnim ministarstvima da provode stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa u pojedinim sustavima. Djelokrug rada tijela koja obavljaju upravni i inspekcijski nadzor nad radom drugih tijela, kao i način provođenja nadzora, uređen je posebnim propisima.
40	Hrvatska psihološka komora NADZOR, Članak 44. Čl. 44. st. 2. Brisati stavak 2. Stručni nadzor nad radom ovlaštenih psihologa u smislu obavlja li ovlašteni psiholog psihološku djelatnost u skladu sa zakonom mogu provoditi samo ovlašteni psiholozi koji sukladno zakonskim odredbama smiju izvršiti uvid u rad, dokumentaciju, testove, nalaze, mišljenja psihologa nad kojim se provodi nadzor. Odredba stavka 2. prema kojoj nadzor mogu provoditi i nadležna ministarstva pretpostavlja da ta ministarstva imaju u odjelu nadzora zaposlene ovlaštene psihologe jer u protivnom neće smjeti obaviti nadzor s obzirom da osobe koje nisu psiholozi nemaju pravo uvida u dokumentaciju rada psihologa. S obzirom da sva nadležna ministarstva nemaju zaposlene ovlaštene psihologe koji bi provodili ovaj nadzor to je odredba stavka 2. neprimjenjiva. Naglašavamo da bi inspekcijski nadzor u svim drugim segmentima i dalje ostao u nadležnosti ministarstava osim stručnog nadzora nad radom ovlaštenih psihologa koji treba biti u	Djelomično prihvaćen U stavku 2. ispred riječi: „nadležna ministarstva“ dodane su riječi: „ovlašteni psiholozi“ radi preciznijeg definiranja tko u nadležnim ministarstvima može provoditi stručni nadzor.

	nadležnosti Komore koja bi takav nadzor obavila na zahtjev nadležnog ministarstva.	
41	<p>Tomislav Filjak PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 46. Predlažem predvidjeti kazne i za neovlašteno korištenje riječi psiholog, psihološka djelatnost i njezinih izvedenica, za neovlašteno korištenje zaštićenih psihodijagnostičkih sredstava, za korištenje rezultata neodobrenih psihodijagnostičkih sredstava u pripremi psiholoških procjena.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 3. definira pojam psiholog i ovlašteni psiholog u smislu ovog Zakona, člancima 40. do 43. propisana je disciplinska odgovornost za teže i lakše povrede dužnosti psihologa, a člankom 46. su predviđene novčane kazne za obavljanje psihološke djelatnosti bez priznatog prava na obavljanje psihološke djelatnosti. Navedeno se, u tom smislu, a sukladno čl. 40. Konačnog prijedloga zakona, smatra teškom povredom dužnosti psihologa za koje je predviđena disciplinska odgovornost.</p>
42	<p>Tomislav Filjak OBRAZLOŽENJE, II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM UREĐUJU Površnom usporedbom očito je kako ovdje nije riječ o novom tekstu Zakon o psihološkoj djelatnosti već o loše prerađenom Zakonu o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19). Sadržaj gotovo svakog članka je sa stajališta postojećeg stanja psihološke djelatnosti u Republici Hrvatskoj u najmanju ruku podložan raspravi, a sasvim sigurno ne jamči održanje postojećeg stanja niti pridonosi daljnjem uređenju područja pružanja psiholoških usluga. Važeći Zakon je psiholozima jamčio monopol na dva iznimno važna područja: na korištenje riječi psiholog i njezinih izvedenica, što je u ovom Nacrtu sasvim nestalo, kao i na korištenje zaštićenih psiholoških mjernih instrumenata čija je zaštita bila poduprta i zapriječenim kaznama čega je također u ovom Nacrtu, odnosno u ovakvoj preradi Zakona o o djelatnosti socijalnog rada, nestalo. Što se tiče opisa same psihološke djelatnosti one su očito u odnosu na postojeće odredbe prerađene i uglavnom usmjerene na korisnika kao na osobu kojoj se pomaže, dok je psihosocijalna odnosno socijalnopsihološka dimenzija gotovo nestala, područje psihološke edukacija je bitno suženo, a psihološka selekcija i klasifikacija, odnosno odabir i razvrstavanje, kao jedan od temelja primijenjene psihologije su opisani više kao ekstenzija kliničke psihologije bez jasnijeg povezivanja s organizacijskom psihologijom. Ovdje je teško ne primijetiti da predložak ovog Nacrta, dakle Zakon o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19), u opisu djelatnosti socijalnog rada (čl. 3.) već koristi pojmove poput savjetovanje, psihosocijalna podrška, psihosocijalno i psihoterapijsko savjetovanje, krizna intervencija, socijalni menadžment, razvoj i upravljanje ljudskim potencijalima...; neko bi mogao reći više primijenjene psihologije nego u psihološkoj djelatnosti. Uz malo truda našlo bi se takvih primjera još. Sve ovo vodi nejasnim granicama psihološke djelatnosti, što zajedno s ukidanjem kazni za neovlašteno korištenje riječi psiholog i njezinih izvedenica kao i za neovlašteno korištenje psihodijagnostičkih instrumenata i njihovih rezultata, uz istodobnu liberalizaciju psiholoških usluga prema strancima, pa makar oni bili samo iz EU odnosno EGP, svodi domete ovog Nacrta na birokratiziranje</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar je primljen na znanje.</p>

<p>u i oko Hrvatske psihološke komore, koja će istjerivati pravdu nad svojim članovima, a istodobno biti potpuno nemoćna prema psihološkom savjetovanju i testiranjima koja će sve više bujati izvan njezinih skuta. Ukratko, prerađivanje Zakona o djelatnosti socijalnog rada (NN 16/19) ne može biti put za dobar Zakon o psihološkoj djelatnosti, pogotovu ako se pri tom prerađivanju dopusnica zamijeni rješenjem, ako se područje psihološke djelatnosti sve više sužava na područje kliničke psihologije, ako se dopusti da stranci i oni koji registriraju djelatnost u inozemstvu mogu obavljati sve psihološke usluge i mimo Komore, ako se ukinu kazne za neovlašteno korištenje pojma psihološke djelatnosti i za raspačavanje psihologijskih testova i ako se cijeli sustav postavi kao da su vojnici, policajci, tajni agenti i uostalom kandidati za bilo koji posao osobe koje vape za kliničkom pomoći. Sve to je i logična posljedica guranja psihologije iz područja rada u područje socijalne skrbi. Ukoliko se bar najočitiji od tih propusta ne isprave Hrvatska psihološka komora će konačno postati svrha samoj sebi, a psihološke usluge područje za koje nema ni jasnih granica pa samim tim ni jasnih normi.</p>	
--	--